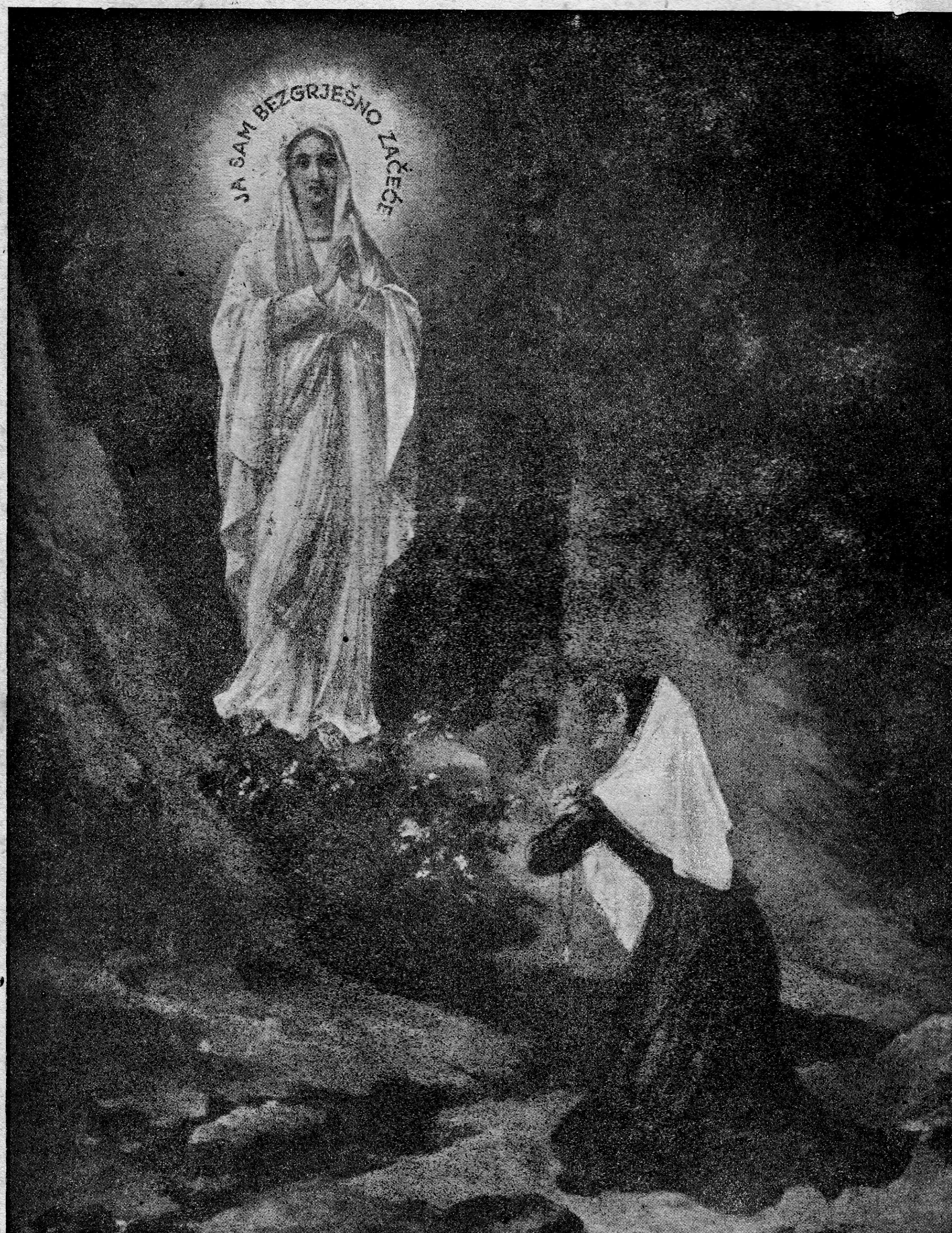
Poštarina plaćena u gotovu

NAŠA GOSPA LURDSKA

1934 BROJ 5

Crkvena godina

SVIBANJ 1934.

U crkvi se obavljaju svibanjske pobožnosti u čast Bl. Djevice Marije. Vjernicima se obavljanje tih pobožnosti najtoplije preporuča. Svibanjske se pobožnosti najzgodnije obavljaju u crkvi, da čovjek sluša propovijed i prisustvuje blagoslovu, no tko to ne može, neka barem kod kuće svakim danom nešto izmoli na čast svibanjskoj Kraljici.

1. U. Filip i Jakob, apostoli. — Potpuno oproštenje uz obične uvjete mogu dobiti članovi Družbe sv. Petra Klavera, ako mole za raširenje svete vjere.

2. S. Atanazije, biskup aleksandrijski i velik crkveni učitelj. Istaknuo se osobito u borbi protiv arijevskoga krivovjerja. Pet puta je bio prognan, i preko 17 godina proboravio u progonstvu. — Potpuno oproštenje uz obične uvjete mogu dobiti svi vjernici, koji obave kakvu pobožnost n čast sv. Josipu.

3. Č. Našašće sv. Križa. Početkom 4. stoljeća našla je u Jeruzalemu carica Jelena, majka cara Konstantina Velikoga, sveti Križ Isusov. Veliki dio toga križa čuva se u Rimu. Dva mala komadića imade i prvostolna crkva zagrebačka. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Bratovštine presv. Sakramenta.

4. P. Florijan, mučenik, zaštitnik protiv vatre. Monika, udova, majka sv. Augustina. — Prvi petak u mjesecu. Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Bratovština presv. Sakramenta, presv. Srca Isusova, Apostolstva molitve i uz obične uvjete svi vjernici, koji obave razmatranje o dobroti i ljubavi Božanskoga Srca spram nas.

5. S. Pijo V., papa. — Potpuno oproštenje mogu uz obične uvjete dobiti svi vjernici, koji obave kakvu pobožnost na čast Bl. Djevici, bez istočnoga grijeha začetoj, da Joj zadovolje za nanesene uvrede.

6. **N. 5. po Uskrsu**, prva u mjesecu. — Ivan, apostol pred vratima lat. bačen bi za cara Domicijana u kotao vreloga ulja. Kad mu to nije ništa naškodilo, prognan bi na otok Patmos, gdje je napisao proročku knjigu Novoga Zavjeta Otkrivenje. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Bratovštine sv. Krunice. Ostala oproštenja kao na prvi petak.

7. P. Stanislav, biskup i mučenik. — Prosni dani. Pobožnost prosnih dana uveo je prvi biskup Mamerto u Vieni u Francuskoj. Kasnije je papa Leo III. uveo tu pobožnost u cijelu Crkvu.

8. U. Miholjice ili ukazanje sv. Mihajla, arkanđela.

9. S. Grgur Nazijanski, biskup i crkveni učitelj.

10. **Č. Spasovo.** „Bit ćete mi svjedocima u Jeruzalemu i po svoj Judeji i u Samariji i do krajeva zemlje. I kad im to reče, njima se na očigled uzdigne; i uze Ga oblak iz očiju njihovih." — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje, a ujedno i opće odrešenje. — Izidor, ratar. U našem se narodu mnogo štuje svetac kao zaštitnik seljaka. Bio je uzorom marljivosti, pobožnosti i milosrđa.

11. P. Mamerto, biskup.

12. S. Pankracije, mučenik.

13. **N. 6. po Uskrsu.** Servacije, mučenik. — Počinje šestnedjeljna pobožnost na čast svetom Alojziju. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

14. P. Bonifacije, mučenik.

15. U. Ivan Saleski, ispovjednik.

16. S. Ivan Nepomuk, mučenik ispovjedne tajne.

17. Č. Paskal, ispovjednik iz I. Reda sv. Franje.

18. P. Venancije, mučenik.

19. S. Petar Celestin, papa, osnivač reda celestinaca. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

20. **N. Duhovi.** „Danas se Duh Sveti u ognju ukazao učenicima i poslao ih je, da propovijedaju i uče po svem svijetu: Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se." — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje (i opće odrešenje), zatim Članovi Bratovština sv. Krunice i karmelskoga škapulara.

21. P. **Duhovski ponedjeljak.**

22. U. Helena i Julija.

23. S. Deziderije. — Kvaterna srijeda.

24. Č. Ivana, djevica.

25. P. Urban, papa, mučenik.

26. S. Filip Neri, ispovjednik, apostol Crnaca.

27. **N. Presv. Trojstvo.** „Tebe Boga Oca nerođenoga, Tebe Sina Jedinorođenoga, Tebe Duha Svetoga Tješitelja, presv. Trojstvo, iz sveg srca i ustiju ispovijedamo..." — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje i uz obične uvjete oni vjernici, koji barem triput u tjednu mole zajednički Gospinu krunicu.

28. P. Augustin, biskup, apostol Engleske.

29. U. Magdalena Pacis, djevica.

30. S. Ferdinand, ispovjednik.

31. **Č. Tijelovo.** „O sveta Gozbo, na kojoj se Krist prima; čini se spomen muke Njegove, duša se napunja milosti i buduće se slave nama u zalog daje..." — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Bratovštine presv. Sakramenta i III. Reda sv. Franje (i opće odrešenje). Vjernici, koji idu u procesiji, mogu dobiti oproštenje od 200 dana.

Počinje devetnica na čast presv. Srcu Isusovom.

Dr D. H.

HRVATI IDU U LURD!

XIII. Hodočašće u Lurd. Početkom mjeseca kolovoza (augusta) polazi iz Zagreba hodočašće u Lurd tako, da je 15. kolovoza na Veliku Gospu i onih dana ondje. Hodočašće vodi stalno vodstvo, koje već više godina vodi onamo svake godine hodočašća iz Jugoslavije. I ovo će hodočašće ići najkraćim putem poradi ekonomske krize, da bude put što jeftiniji. Hodočašće ide ovim putem: Zagreb, Trst, Venecija, Padova, Milan, Genua, Nizza, Marsilja, Tulusa, Tarb, Lurd. Vraća se istim putem po divnoj obali Sredozemnoga mora, samo se noći i razgledavaju se drugi gradovi na putu onamo, a drugi na povratku. Hodočašće će trajati u svemu oko 11 dana, od toga boravak u Lurdu kod Naše Gospe Lurdske tri dana.

Prijave se primaju do 1. srpnja (jula).

Cijena ovom velikom putu, u daleku Južnu Francusku pod Pireneje, ne će nikako prekoračiti svotu od Dinara 3.000.—.

STALNO VODSTVO ZA LURDSKA HODOČAŠĆA
Zagreb, Kaptol 29.

„NAŠA GOSPA LURDSKA" izlazi svakog mjeseca jedamput. Pretplata 15 Din na cijelu godinu (za inozemstvo 30 Din.) Pojedini broj 1·50 Din. — Uprava „Naše Gospe Lurdske", Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21., Našu Gospu Lurdsku" izdaje Konzorcij Kuće Dobre Štampe. Za vlasnika, izdavača i uredništvo odgovara Dr Josip Andrić, Zagreb, Trenkova ulica 1. Tisak Tiskare Narodne Prosvjete, Zagreb. Trenkova 1. Za tiskaru odgovara Rajmund Sušin, Zagreb Kuhačeva ul. 2. II. kat.

NAŠA GOSPA LURDSKA
GODINA VII. UREĐUJE DR PAVAO LONČAR BROJ 5.

LJEPOTA I DOBROTA NAŠE GOSPE LURDSKE

— Je li sveta Djevica bila lijepa? — pitali su Bernardicu. A ona odgovori:

— Ljepša je nego li išta na svijetu.

— Je li tako lijepa, kako su druge gospođe? Poimence su joj spominjali neke osobe u Lurdu, koje su bile poznate poradi svoje ljepote.

— Oh! — odgovori ona smijući se, — one nijesu ništa prema Njoj. Kad Nju čovjek vidi, kao što sam Je ja vidjela, onda želi da umre, samo da Je ponovno vidi na nebu.

I zaista, ljepota blažene Gospe mora da nadilazi sve ljepote ovoga svijeta. Bernardicu Ju je u svakom ukazanju samo nakratko vidjela i odmah je bila uznesena. Premda Ju je vidjela, nije bila kadra da opiše Njezinu ljepotu, nego je tek nešto znala o tom reći i to u slaboj slici.

A Gospa je njoj ukazivala tek nešto od svoje ljepote i sjaja i to još kao nekom koprenom zastrta. Inače mala Bernardica ne bi bila mogla podnijeti veličine Njezinoga sjaja, a da ne umre.

Znatiželjni svijet je htio ipak, da si stvori barem neku slabu sliku o ljepoti Naše Gospe Lurdske. Htjeli su da znadu, kakova je bila Njezina kruna, kakovo Njezino odijelo... No Bernardica nije bila kadra da nađe isporedbe o tom. Svaka je bila odviše neznatna.

— Nije li svijetlo, koje je okruživalo Mariju, sjalo kao ono od jedne lijepe i dobre svjetiljke? Nije li sjalo kao velika vatra, kao zvijezdini traci, kao dragi sjaj mjesečev ili kao žar podnevnoga sunca na vedrome nebu? — tako su je ispitivali A ona je odgovarala:

— Ne, ono svijetlo nije bilo slično nijednom sjaju na zemlji. Ono je bilo mnogo ljepše, mnogo mnogo ljepše.

— A Njezino odijelo? Je li ono bilo ljepše i sjajnije boje od svile, ljepše od najljepših čipaka?

— Ne, time se ne može isporediti. To su sasvim druge stvari. A ono je bilo od svega ljepše i to mnogo ljepše.

I Bernardica je zatvorila oči, kao da je htjela da si obnovi blažena ukazanja prema svome sjećanju.

Nemoguće je dakle opisati i predstaviti si ljepotu, sjaj i dobrotu blažene Gospe. I slikari i umjetnici to uzalud pokušavaju. I dok je nama to nemoguće ovdje na zemlji, jedno je ipak za nas veoma utješno. Ta naime lijepa i dobra Gospa u neprestanoj je vezi s nama. I to nam živo prikazuju umjetnici Gospini.

U crkvi sv. Krunice u Lurdu imadu dvije krasne slike, složene od raznobojnih kamenčića (mozajik). One nam predočuju dva posljednja otajstva iz krunice: Isus, koji je Tebe, Djevice, na nebo uzeo; Isus, koji je Tebe, Djevice, na nebu okrunio. U obim ovim slikama Ona je u istom odijelu, u kojem se i Bernardici ukazivala. Ona sjedi u nebu na prijestolju na podnožju presvetoga Trojstva. U obim ovim otajstvima prikazuje umjetnik, kako lijepa Gospa veže nebo sa zemljom.

Prva slika prikazuje grob Marijin na zemlji, u koji je bilo položeno Njezino mrtvo tijelo. Apostoli dolaze da ga otvore i da se poklone još jedamput predragocjenim samrtnim ostacima. I gle! Tek su tri dana prošla od pogreba presvete Djevice, a već oni dolaze prekasno. Grob je prazan. Samo je na udubini kamenoj nekoliko ruža, koje pokazuju, da je ovdje bilo položeno tijelo Kraljice krunice. A na istoj slici drugi je prizor nad zemljom u nebeskim visinama: Marija je uskrsnula od mrtvih. Anđeli Je nose prema nebu. Tamo Je prima presveto Trojstvo: Bog Otac kao kćerku, Bog Sin kao svoju Majku, a Bog Duh Sveti kao svoju mističnu zaručnicu.

Druga slika prikazuje Gospu u nebu. Ona sjedi na prijestolju pokraj nogu svoga Sina. Oko Njezina su prijestolja anđeli i sveti Božji, koji Joj iskazuju svoje štovanje.

A na zemlji je prikazana Crkva, koja sjedinjuje svoje hvalospjeve s onima na nebu, što ih pjeva Crkva pobjednica. Vojujuću Crkvu na zemlji predstavljaju, na toj drugoj slici, pape, koji su proslavili Našu Gospu Lurdsku. To su veliki Namjesnici Isusovi: Pijo IX., Leon XIII. i Pijo X. Ovu Crkvu predstavljaju još i biskupi, koji su najviše radili na tome, da se uvedu i razviju lurdska hodočašća: biskupi od Laurencea do Schoefera. Na slici je još sv. Bernardica kao ponizna, čedna i vjerna djevojčica, koja je bila sredstvo u rukama Božjim, da se preko Nje uvedu uopće pobožnosti i divna djela Naše Gospe Lurdske.

Tako umjetnici prikazuju lijepu Gospu, kako veže nebo sa zemljom, a vjernike s presvetim Trojstvom. Ta se veza osniva na tome, što je Ona Mati Božja, Mati Sina Božjega, koji je s neba na zemlju sišao, da nas otkupi. Ona je s Njim trpjela za naše spasenje. Ona je dakle naša Suotkupiteljica. A osim toga je Njoj izričito sam naš Spasitelj nas predao, kad Ju je postavio našom Majkom pod križem na Golgoti. To je i razlog, da ona neprestano brigu vodi za nas. To je i razlog, što se Ona ukazivala u Lurdu sv. Bernardici.

Ako je sve to tako, onda nam je jasno još nešto. Ta naime lijepa i dobra Gospođa nije samo Majka i Kraljica vjernika na zemlji, koji se bore i vojuju za svoje spas nje ili kako se to kaže Crkve vojujuće. Ona nije samo Majka

i Kraljica vjernika, koji su se već spasili, pobijedili su i slave u nebu presveto Trojstvo i Kraljicu i Majku svoju; oni su dakle Crkva slavna, pobjedna. Onda je ta lijepa i dobra Gospa Kraljica i Majka vjernika, koji još trpe u čistilištu. Oni sačinjavaju Crkvu trpeću. A jer je Mati Sina Božjega, Ona je onda i Kraljica sviju anđela i arhanđela, Kraljica cijeloga neba i njegovih čara i ljepota.

Zato dakle nijedan zemaljski umjetnik ne može da nam opiše ljepotu i sjaj lijepe Gospe. Nije to mogla ni Bernardica, koja Ju je osamnaest puta vidjela. Ne ćemo si dakle ni mi moći to predstaviti nikada, dok smo na zemlji. Njezina je ljepota, Njezin je sjaj nebeski, svrhunaravni, pa si ga ne može ničim zemaljskim dočarati ni pravo predstaviti. Sve to možemo tek slutiti. Sva je zemaljska ljepota i sjaj tek slaba sjena onoga, što je Marija.

Izvor Marijine ljepote, Njezine moći, Njezine dobrote jest to, što je Mati Božja i Suotkupiteljica naša. Time Ona, koja je i sama zemaljski stvor, veže zemlju sa nebom, ljepote zemaljske sa nebeskim, naše neograničeno pouzdanje sa sobom. Nije onda čudno, što se natječemo, da Joj prikažemo sve, što najljepše i najbolje imademo. Njoj prikazujemo i najljepši mjesec i najbolje cvijeće, najnježnije svoje osjećaje i najskrivenije misli i želje.

Zato i ovaj cijeli mjesec svibanj, Njoj posvećen, kitit ćemo Njezine oltare cvijećem, dobrim djelima i žrtvama, sv. Krunicom i sv. Misama. Puni pouzdanja u Nju ne ćemo očajavati ni u čem. Pjevat ćemo: „Kraljice neba, raduj se Alleluja! Kraljice svibnja, moli za nas! Naša Gospa Lurdska, liječi bolesti i nevolje naše i duševne i tjelesne po zagovoru sv. Bernardice!“

Dr P. Lončar

ZDRAVO, MARIJO!

Kad u zoru sviće dan,
Kad već gubi snagu san,
Zvona tad glas, što budi nas,
Pjeva već Njoj po zemlji svoj:
Zdravo, zdravo, Marijo!

Kad o podne izmoren
Odmora zaželiš tren,
Glas zvona tad prekine rad,
Uz njegov poj šapće glas moj:
Zdravo, zdravo, Marijo!

Kad se sunce sakrije,
A noć zemlju pokrije,
Uz zvona zvuk kroz noćni muk
Smiren duh moj zapjeva Njoj:
Zdravo, zdravo, Marijo!

Dr Ćiril Brajša

SLAVA NAŠE GOSPE LURDSKE U PARIZU

Francuzi su vrlo zahvalni Našoj Gospi Lurdskoj. Svake godine oni vode preko 40.000 hodočasnika u Lurd u svom narodnom hodočašću. A onda na povratku iz Lurda drže sastanak u Parizu, na kome izvješćuju o tom hodočašću. Za prošlogodišnje hodočašće dao je izvještaj o takovom sastanku g. Pierrey ovako:

Društvo Naše Gospe od spasenja pozvalo je sve učesnike narodnog hodočašća na zajedničku proslavu Gospe Lurdske u Parizu. Već ujutro toliko se skupilo naroda, da kapelica u ulici Franje I. nije mogla sve primiti. Poslije podne sastali smo se u vrlo velikoj sali društva za pomaganje.

Misu zahvalnicu za primljene milosti služio je lurdski biskup Gerlier. Govorio je o Bernardici, najvećem čudu Lurda. Stavio ju je za uzor, da je nasljedujemo u jednostavnosti, čistoći i osobito u plemenitosti, kojom je primila tjelesne, moralne i duševne kušnje.

Poslije podne bila je sjednica. Skupilo se oko 1500 hodočasnika, a predsjedao je biskup Lurdski. Prisustvovali su i grof Epinois, šef bolnice od spasenja; grof Beauchamp, šef bolnice u Lurdu; poslanik Rikart de Verneuil, koji svake godine u vrijeme nacionalnog hodočašća upravlja sa kupanjem u čudotvornoj kupki u Lurdu i nadgleda govornike, liječnike, nosače i redovnike Asumpcioniste. P. M. Vion, upravitelj nacionalnog hodočašća, zahvalio je Nj. Preuzv. Msgr. Gerlieru, što je tako lijepo proslavio Gospu Lurdsku, koja je i ove godine dijelila vjernicima svoje milosti. Liječnik Vallet, predsjednik ureda za pregledbe, pokazao je, da Lurdska čudesa sve više zanimaju i najslavnije liječnike. Najvrsniji su ih liječnici ispitivali i odlučno su se izjavili za njihov izvanredni značaj. Njima se bave i liječnički časopisi. Međunarodno udruženje liječnika u Lurdu stalno raste brojem. Sada ima preko 2000 članova, pripadnika 20 narodnosti. Buduće će godine ured slaviti pedesetgodišnjicu svog opstanka. Njegova sve veća aktivnost traži promjenu uređaja i proširenje zgrada, koje će se plemenitom inicijativom biskupa Gerliera naskoro ostvariti. Prema običaju tri liječnika prikazali su tri čudesna ozdravljenja u Lurdu prilikom narodnog hodočašća. Izbjegavali su svako nagomilavanje rečenica, a oslanjali su se jedino na neosporive i sigurne činjenice i na rezultate najtačnijih ispitivanja. Liječnik Sutra de Laval govorio je o ozdravljenju Izidora Bajota u kupki od kroničnog čira u želucu, dne 19. augusta 1933. god.; Eck o ozdravljenju gđe Grassi 25. augusta 1929. god. od čira u tankom crijevu i u želucu; Bitterlen iznio je, kako je gđa Vignes ozdravila 25. augusta 1932. god. od obostrane sušice i tuberkulozne upale potrbušnice. Ovom sastanku prisustvovali su potpuno zdravi g. Bajot i gđa Vignes. Kanonik g. Bellney, poznat kao vrlo revan sluga Naše Gospe Lurdske, rekao je veličanstven govor o svetkovinama u vezi s kanonizacijom Bernardice.

Zaključni govor držao je g. Gerlier. Zahvalio je svim učesnicima narodnog hodočašća. Napose je istaknuo, da je pouka, što nam je Lurd daje, u prvom redu natprirodne naravi, a najpotrebniju

i najsuvremenija. Ovako je završio: „Kako je ugodno osjećanje, da se među Pirenejima na obali Gave nalazi mjesto, gdje duše uživaju u natprirodnom, uče se, da su žalosti i nesreće prolazne i da s pouzdanjem u Boga svladavaju se sve poteškoće. Kako je dobro znati, da je spasenje naroda u poniznoj i žarkoj molitvi, u pouzdanoj ljubavi, koje nam je primjer dala mala Bernardica. Molimo je, neka isprosi od Bl. Djevice i Njezinog Sina svim ljudima dublje i življe shvaćanje ljepote natprirodne, svemoći molitve, čudnovate snage kršćanskog ideala. Premda idemo ozbiljnim vremenima i bolnim kušnjama ususret, tako ćemo osjećati u sebi pomoć odozgor i s čvrstom ćemo nadom očekivati budućnost".

Priredio: **K. Mesaroš**

TRINAESTGODIŠNJA BERNARDICA KAO PASTIRICA

S PUTA U LURD

Masabjelska je stijena doista tako velika, tako čvrsta, da je jaka držati visoko nebu pod oblake „tri" crkve, koje je Nebeska Majka sagradila svome božanskom Sinu.

Napose te uzdiže misao: Majka ponizuje Sebe, da uzdigne božanskoga Sina Svoga! Jer evo, u tom brdu imade nekoliko spilja, a najmanju od sviju odabrala je Majka, — da naviješta moć i ljubav svoga Sina!

Ovdje u ovoj malenoj spilji u kamenoj udubini, gotovo kao u starom židovskom grobu, stajala je Kraljica neba i zemlje, Majka Sina Božjega. Utočište sviju vijekova! Svoje Veličanstvo stisnula je u pukotinu kamena, učinivši se malenom i neznatnom. O! poniznosti i ljubavi, kojom Majka ljubi djecu svoju!

Majko! — pobjednice i đavla i svijeta, a vladarice neba i zemlje, Ti ostaješ tiha, skromna i nada sve ponizna Djevica. Tek naviještaš svijetu putem neukih usta, slabašnog djeteta: „Ja sam Bezgrješno Začeće!" Gdje ste gromovi, gdje munje, da navijestite svijetu slavu One, koja je bila dostojna posuda Riječi Božje! Nijemo šutite, jer u poniznosti treba da prođe sva slava Njena u vremenu, jer: „Službenica sam Gospodnja!"

I stojiš tiha na kamenu, promatrajući slatku nevinost drage djevojčice. Smiješiš joj se, moliš s njome, veseli Te čista duša, čisto srce! — Udostojiš se obećati joj nebo, uz pokoru, pokoru! Zapovijedaš, da Ti se ovdje, t. j. Božanskom Sinu Tvome sagradi crkva, moliš, da Ti ljudi ovamo dolaze u procesijama! — Predstavljaš se: „Ja sam Bezgriješno Začeće." — Gospođo! komu Ti to govoriš, komu daješ naloge, komu iskazuješ svoje Presveto Ime? Zar je to moguće! Djetetu slabom, zapuštenom, neukom! Kako? Tko će to izvršiti? — Gospođo! zar nemaš čete anđela, da trubama nebeskima navijeste slavu Tvoju i zapovijedi Tvoje? Ne! „Ohole zbaci s prijestolja, ponizne podiže!"

I glas djeteta zagrmi zemljom, — tutnji preko sedamdesetpet godina. Podiže duše sa sviju četiriju strana svijeta, da se poklone Majci najponiznijoj i naslavnijoj. — Dani prolaze, mjeseci, godine, a glas djeteta ori sve jače, razvija procesije naroda sa tisućama duša, uz tisuće svijeća, dan na dan — bez prekida, Podiže crkve, stijegove Neokaljanoj, — uzdiže p esme, — privodi pokornike, kleše kipove, — objelodanjuje milijune i milijune zahvalnica, i nema gotovo mjesta na zemlji, koje ne zna za Svetište, što si ga je Nebeska Majka odabrala za prijestolje milosti i ljubavi svoje!

I pitamo za čudo! ? Ta zar ne sja čudo, kao sunce na nebu! Zar je slabo, nemoćno, siromašno, neuko — četrnaestgodišnje dijete moglo samo od sebe da uzbuni cijeli svijet? Ima li slične pojave igdje na svijetu? Samo je jedna ovoj uz bok! Dvanaest ribara upali zublju kršćanstva i uzbuni cijeli svijet — i podiže ga iz grobnog sna! Djevojče Bernardica — užiže „vječno svijetlo" „Bezgrješnom Začeću", da sja umornom ljudstvu u svakoj nevolji, tuzi i boli, prigibajući koljeno pred Majkom Stvoritelja i Spasitelja! — I kao što zublja ribara ne utrnu, već punih devetnaest vijekova, nego sja i rasvijetljuje sve jačim žarom svu zemlju, tako i vječno svijetlo, koje uoči Bernardica (1858.) prije 75 godina i premilostivu Suspasiteljicu prozva „Bezgriješnim Začećem", ne će zaći nikada, dok bude svijeta i vijeka, već će svojim milosrđem podizati: gladne i klonule, — bolesne i umrle, nesretne i pale!

Majko! koja si na tako uzvišeni način posvetila ovu sretnu spilju, jesi li mogla izbrojiti: suze, uzdahe, molitve, zahvalnice bolesnog čovječanstva, koje Ti ovdje puno ljubavi i pouzdanja jada, jadom punim čemera, jade svoje. — Majko! pogledaj žarku ljubav, koja ovdje gori Tvome Veličanstvu, dostojanstvu, moći i blaženstvu Tvojem! Majko! Sretno ljudstvo i sada osjeća uzvišenu prisutnost Tvoju, te razdragano opetuje s neviđenim i nebrojenim korovima anđela, milijun, milijun i milijun puta: „Ave, ave, ave Marija!"

A Ti, Majčice primaš poklone, primaš časti, — ali najtišom mirnoćom progovaraš srcima: „Idite k Isusu, Sinu Mojemu!" **M. Vujnović**

Na obranu vjere

VJERA ŠTITI I BRANI NAŠ ZEMALJSKI ŽIVOT

Značajne su riječi, koje je izrekao francuski državnik Monteskje: „Čudnovata je pojava da kršćanska vjera, koja se brine samo za sreću budućeg života, ipak utvrđuje i sreću našeg zemaljskog života". Razmotrit ćemo u nekoliko točaka, kako katolička vjera štiti naš život i donosi sreću već u ovom životu.

Vjera daje utjehu, mir, slogu i sreću.

U Bavarskoj su neke godine kapucini držali misije. Iza svršenih misija u jednom selu, redovnici odu u svoj samostan. Tek je nekoliko dana prošlo, kad im u samostan dođe neki bogati seljak sa svojih dvadeset sluga. Išao je kapucinima na hodočašće. Kad je došao k jednom od misijonara, reče: „Dragi oče, tisuću vam puta hvala za misije. Kad sam prije kojem slugi rekao oštru riječ, prkosno mi je odgovorio: „pa mogu ja i otići od tebe". Sad pak mogu reći sve slugama, sve primaju." — Iza toga progovore i sluge: „Dragi oče, ne možemo vam reći, kako je iza misija naš gospodar dobar s nama, kao da smo mu djeca."

Englez Stanley puno je putovao Afrikom i proučavao je njene zemlje. Po vjeri je bio protestant, ali nije ni do nje ništa držao. Kad je tako putovao po velikoj rijeci Kongo, dođe u razgovor s tamošnjim crncima, pa im je govorio svega i svačega, o politici, o Evropi itd. Oni ni pojma nijesu imali o tim stvarima, nijesu ga ništa ni razumjeli. Na to će mu crnci: „Mi smo naučeni, Vi evropski ljudi trebate našu robu. Uzmite je. Ali dajte nam, što mi želimo. Eto, u životu smo nesretni, a smrti se bojimo. Čuli smo, da je život bijelaca sretan, i da u nesreći imaju neku vjeru, koja ih veoma tješi. Što je ta vjera? Mnogi bijeli ljudi umiru sa smiješkom na usnama, jer kod vas ima muževa, koji druge uče, da se ne treba plašiti smrti. Dajte pošaljite nam takve tješitelje."

Jadan Stanley nije znao, da je to katolička vjera i da su ti muževi misijonari.

Vjera ublažuje nevolje i nesreće.

Isus Krist reći će na sudnjem danu: „Bio sam gladan i nahranili ste me", jer po Njegovoj riječi, štogod učinimo kojem siromahu, učinili smo Njemu. Katolička je Crkva vrlo dobro shvatila ove riječi Gospodina Isusa Krista. Zato ona i ima u svako doba velikih ljudi i svetaca, koji su pomagali bližnjemu na svakom koraku, gdjegod su mogli. Sjetimo se sv. Ambrozija, koji je kao biskup u talijanskom gradu Milanu prodavao čak i crkveno posuđe samo da otkupi robove i da vjernike spasi od gladi. Sveti je Bernardo u nekoje dane nahranio do 10.000 gladnih. Sv. Don Bosko ostavio je iza svoje smrti 152 zavoda, u kojima je bilo zaklonjeno 130.000 zapuštene djece.

Vjera štiti život.

Veliki je francuski car Napoleon I. rekao: „Što bi bilo od svijeta bez vjere? Ljudi bi se međusobno ubijali radi najljepše žene ili najslađe kruške". — Iskustvo nas uistinu uči, da ljudsko društvo, pa ni sam ljudski život, nema baš nikakve sigurnosti, ako nema vjere. Eto, na pr. u 19. stoljeću poginulo je u Evropi 15 državnika. Ubili su ih t. zv. anarhisti ili urotnici, koji prije svega niječu Boga.

Vjera sama brani čovjeku, da se ne smije sam ubiti, da si ne smije oduzeti život nasilno. Ako nema vjere, onda se čovjek ne mora obazirati na Boga, on može raditi što hoće. To su eto vrlo dobro opazili i nekatolici. Tako čitamo u jednom liječničkom časopisu članak o uzrocima samoubijstva. U njem se veli: „Samoubijstvo se najviše događa u materijalističkom (bezbožnom) društvu, a to se i razumije. Čim je čovjek uvjeren, da se smrću sve svršava, tada je posve naravno, da ostavi ovaj svijet.

Protestantski profesor dr. Masaryk u svojoj knjizi piše, da su samoubijstva sa širenjem kršćanstva postala sve rijeđa. U srednjem vijeku, koji je čisto katolički, uopće se za samoubijstva nije moglo ni čuti.

Vjera štiti zdravlje.

Ako pohodimo naše bolnice, slobodno zapitajmo liječnike, koji je najčešći uzrok bolestima. Odgovorit će nam, da su dvije trećine bolesnika zato bolesni, jer ili nemaju vjere ili nijesu živjeli po vjeri. A zašto to? Zato, jer glavni su uzroci bolestima sve moguće strasti samih bolesnika ili možda njihovih roditelja. Tamo pak, gdje ima vjere i živi se po vjeri, tamo ima i manje strasti i bolesti.

Već apostol sv. Pavao govori: „Očita su djela tjelesna. Ta su: bludnost, nečistoća, besramnost, idolopoklonstvo, čaranje, neprijateljstvo, svađa, pakost, srdžba, spletke, razdori, sljedbe, zavisti, ubijstva, pijantsvo, proždrljivost i ovima slična. Zato vam unaprijed kažem, kao što sam i prije rekao, da oni koji takova šta čine, neće baštiniti kraljevstva Božjega."

Vjera štiti imanje.

Crkva katolička uči, da samo Gospodinu Bogu pripada sve, što je na nebu i na zemlji. Bog je čitavu zemlju dao ljudima, da se njome koriste i da im ona služi sa svim stvorovima za dobar život ljudski. Bog je ljudima naložio, da strogo čuvaju 7. i 10. zapovijed Njegovu: „Ne ukradi!" i „Ne poželi dobra bližnjega svoga". Dakle prema našoj vjeri ne smijemo dirati u tuđe, što nije naše, pa ni siromah ne smije nasilno oduzimati imetak bogataša. Ali zato nas vjera i to uči, da bogataši od svog suviška moraju dati siromasima, da se radnicima mora dati zaslužena plaća.

Ako tako shvatimo vjeru i po njoj živimo, onda u našem životu nema mjesta ni krađi, ni provalama, ni drugim zlim djelima.

Katolička dakle vjera brine se u prvom redu za vječni spas ljudi, ali joj se ne može prigovoriti, da je zaboravila na zemaljski život. Vidjeli smo, da ona više radi za naš život na zemlji nego ikoje bezvjersko društvo, jer samo ona može da osigurava ljudski život, bez kojega nema ni govora o kakvom društvu ili državi.

Stj. Blašković.

Katolička akcija

SVJETOVNJACI MORAJU ŠIRITI KRALJEVSTVO KRISTOVO

Katolička Akcija je katolički posao, kojega obavljaju svjetovnjaci (lajici), kad šire kraljevstvo Isusovo. Nisu to dužni raditi samo svećenici. Dužni su to činiti i svjetovnjaci tako, da u tom pomažu svećenike. Samo po sebi ovo sudjelovanje svjetovnjaka u apostoiskom djelovanju nije ništa nova. Već u pradavnim kršćanskim vremenima vidimo, da kraj apostola tako rade i lajici. Prolistajmo samo Djela i pisma apostolska. Tamo se poimence spominju sve one muške i ženske osobe, koje su sa apostolima zajedno revnovale u širenju Evanđelja. Sv. Petar, i drugi apostoli, su mogli ostaviti novo osnovane crkve i ići dalje u Španiju sve do Galije, jer su obraćeni vjernici i sebe čuvali od pada u poganstvo i još su ostale pogane obraćali na kršćanstvo.

Ovaj aktivni i propagandni duh prvih kršćana želi Katolička Akcija opet probuditi u vjernicima današnjega doba.

I doista, na tu veliku djelatnost, za širenje kraljevstva Kristova, nisu samo svećenici obvezani nego i lajici. Sv. Pavao naime veli, da smo mi svi udovi — dijelovi mističnog tijela Kristova. Glava mističnog tijela je Krist, a vidljiva glava jest svećenstvo t. j. od Krista određeni svećenički red. Ali da ta glava može djelovati po poljanama ljudskog društva, zato lajici daju noge i ruke.

Sakramenat Katoličke Akcije.

Po krštenju smo svi postali udovi — dijelovi — toga mističnoga tijela. Kako bi bili živi udovi — dijelovi, kad nas ne bi zanimao razvitak i sudbina tijela, njegov napredak ili propadanje. Po sv. Potvrdi (krizmi) nas je njegov Duh Sveti upravo pomazao za vojnike i borce Kraljevstva Kristova. Sa udarcem na licu dobili smo opomenu od biskupa, da uvijek budemo spremni na boj za Krista. Krizma se zato zove sakramenat Katoličke Akcije. Katolička Akcija zapravo hoće da kršteni i krizmani lajici ne budu samo ribice u mreži Crkve, nego da i oni sami pomažu dušobrižniku u njegovom radu oko spasavanja duša. Neka ne budu lajici u zgradi Crkve nepomični kameni, nego kao graditelji neka i sami pomažu sagraditi Kraljevstvo Kristovo u ljudskom društvu.

Katolička Akcija dakle hoće da i lajici sudjeluju u apostolskom radu dušobrižnika. Ovo znači Katolička Akcija. Apostolsko djelovanje organizovanog lajikata, to je novi duh, što ga Katolička Akcija donaša. Zato ne znači novu zajednicu, jer nije organizaciona forma najvažnija, nego duh, duša.

Katolička akcija hoće prije svega probuditi katoličku svijest.

Kad su biskupa Pacianiusa pitali, šta je on, odgovorio je: „Kršćanin mi je ime, a katolik prezime. Cijelo mi je ime kršćanin katolik." Budimo ponosni, što smo članovi jednog takvog društva, koje broji 300 milijuna članova, a prošireno je po čitavom svijetu, i još se uvijek širi. Članovi smo jednog takvog društva, gdje se među milijunima vjernika nalaze najveći učenjaci: Volta, Pasteur, Marconi i drugi, koji su na koljenima molili „Vjerovanje."

Kad je jedan general nadgledao svoje čete, čuo je za jednog vojnika, da je bio kukavica pred neprijateljem. Pozove dotičnoga iz reda, pa ga zapita:

— Kako se zoveš?

— Gospodine generale, moje je ime Šandor — odgovori drhtajući.

— Ne znaš li — reče general — da je ovo ime, ime najvećeg vojnika, najvećega osvajača, najvećega ratnika? A kako ti smiješ nositi to ime? Ili ćeš se promijeniti u vladanju ili ćeš ostaviti to ime.

Koliko danas ima ljudi, koji nose katoličko ime, koje bi se slobodno mogli nazvati počasnim katolicima. Nose katoličko ime, a ne će da prime i nose dužnosti, koje im to ime nameće. Katolička Akcija hoće da one ljude, one nemarne katolike obodri, okrijepi, da im kaže: Ako nosiš katoličko ime, moraš promijeniti i svoje vladanje.

Katolička Akcija hoće da svaki katolik pozna svoju vjeru.

Potrebno je, da svaki katolik vjernik dovoljno pozna svoje vjerske stvari. Mnogo puta opažamo žalosnu činjenicu, da naši katolici često vrlo manjkavo poznavaju svoju vjeru. Garcia Moreno je jedamput otišao tamo, gdje polažu ispite budući političari. Jedan pripravnik za taj ispit bio je vrlo okretan u državnim i pravnim pitanjima. Predsjednik ispitnoga odbora pozove ga na stranu te ga započe ispitivati iz katekizma. Ali pripravnik je znao odgovoriti na vrlo malo pitanja. Na to mu Garcia reče: „Prijatelju, otiđite u susjedni samostan, i tamo marljivo prihvatite učenje katekizma. Jer dobar državnik može biti samo onaj, koji mimo pravo i državljanstvo pozna dobro i katekizam." — Katolička Akcija može samo onda pobjedonosno napredovati, ako katolici dobro poznavaju divnu nauku svoje svete vjere.

Katolička Akcija hoće da probudi nehajne u vjeri.

Ali ne možemo se ponositi sa našim katolicizmom, ako znademo svaku istinu naše katoličke vjere. Nije ni to dosta, ako sami nalazimo pravo veselje i duševnu okrepu i snagu za život u svojoj vjeri. Trebamo nastojati, da u nemarnim i indiferentnim katolicima probudimo istu svijest i štovanje vjere. Ne možemo ostati ravnodušni, kad vidimo toliko naših znanaca, prijatelja ili čak i nama najbližih rođaka, kako srću u propast, jer nemaju živu vjeru i života milosti. Nije dosta samo u užem krugu naših poznatih priznati se katolikom, nije dosta samo u obitelji kadikad se pomoliti, nego priznajmo vjeru i onda, ako iz toga slijedi smijeh, izrugivanje okolice, a možda i zapostavljanje sa strane poglavara. Samo tako dugo će nam se rugati, dok je malo onih, koji se vjere stide, a mnogo kukavica. Kad nam

uspije proširiti ovaj apostolski i evanđeoski duh Katoličke Akcije, onda ne će biti ni za koga opasnost, što svoje katoličko uvjerenje i svoja katolička djela ne sakriva.

Primjer jedne djevojčice.

Jedna djevojčica je htjela ići na sv. Misu. Otac joj je bio međutim sasvim nehajan u vjeri. Jednom ga je ona upitala: „Oče, mogu li ići na sv. Misu?" — On joj odgovori: „Čitaj mi iz novina". Djevojčica je spremno uzela novine i počela čitati, te je pročitala od početka pa do sitnih vijesti.

— Oče, mogu li sada ići na sv. Misu?

— Sviraj mi na glasovir. — A djevojčica uze svirati same umjetnike: Schuberta, Mozarta, Chopina i druge. Kad je već dosta svirala zapita:

— Oče, sada već mogu ići na sv. Misu?

— Napravi mi čaj.

A mala spremna i na to, skuha čaj, spremi ocu, i kad on popije čaj, uredi sve i zapita:

— Mogu li sada ići na sv. Misu?

Oca obuze silna srdžba, sav blijed pograbi djevojčicu za rame i poče je trgati. A nakon toga mala sva u strahu plačnim glasom reče:

— Oče, a sada mogu ići na sv. Misu?

Oca svlada ova ustrajnost, prepane se i reče:

— Možeš, ali ću i ja s tobom.

Ustrajnost i odlučnost, to su najvažnije oznake Katoličke Akcije.

Kako treba da radimo za Katoličku Akciju?

1. Prvo: napunimo se vjerom i milošću, pa onda kamo god idemo širimo iz sebe ovo unutarnje bogatstvo. Privlačiva snaga primjera je najjača. Prvi kršćani su svojim primjerom obraćali staro poganstvo. A i današnje pogane će prije privući Kristu pravi katolički primjer lajika.

2. Pored dobrog primjera svugdje istupaj u obranu vjere i njezinih propovjednika. Neprijatelji vjere i Crkve neprestano rade. Mogu li dakle katolici mirovati? Kada neprijatelji viču, da li mogu katolici ostati nijemi? Nitko ne može biti član komunističke stranke, koji ujedno nije i njezin pripadnik i širitelj. Zar samo katolici da ostaju skrštenih ruku i bez žalosti da gledaju, kako neprijatelj grabi neumrle duše naše braće?

3. Nemojmo se dakle sustezati da živo sudjelujemo u Katoličkoj Akciji. Budimo živi a ne mrtvi članovi svaki svoje župe. Zanimajmo se za dobro naše župe i tražimo da i mi sudjelujemo kod toga. Otiđimo župniku ili predsjedniku crkvene općine, župe i preporučimo im se za rad; primimo na sebe od poglavara određene dužnosti.

Sv. Franjo Asiški i Katolička Akcija.

Poznato je svima, da se sveti Franjo Asiški nije dao zarediti za svećenika. Ali kad je već njegov novi duh imao mnogo sljedbenika, došlo je vrijeme, da traži priznanje od Pape, pođe u Rim. One noći je papa Inocencije imao viđenje. Lateranska crkva, za koju crkveni jezik veli, da je mati svih crkava, htjela se srušiti. I evo odjednom priskoči jedan lajik već drmajućim se zidovima, i svojim ramenima podupre zidove. I zidovi se učvrstiše, crkva je stajala nepomično. Kada je sutradan došao sv. Franjo pred sv. Oca, on upozna u njemu čovjeka, iz svoga viđenja. I zaista je sv. Franjo neizmjerno mnogo dobra učinio sa svojim franjevcima za katoličku vjeru i Crkvu.

Sv. Franju je sv. Otac postavio za zaštitnika Katoličke Akcije. Ovim je htio označiti, da i danas, kada crkvi prijeti opasnost sa strane opće pokvarenosti, neka dođu lajici i neka podupru snagom svoje ljubavi, požrtvovnosti i vjernosti uzdrmale zidove i neka stvore mir Kristov u Kraljevstvu Kristovu.

Priredio: **M. Fišteš.**

Život s Crkvom

MOLITVE I OBREDI KOD SVETE MISE

Sveta Misa se bitno počinje s Prikazanjem. Svi obredi i molitve prije toga tek su priprava na taj veliki čin. Priprava — koja u glavnom sadržaje pouku (Poslanica i Evanđelje) — nazivlje se: katekumenska Misa, i to zato, što su u prvo doba smjeli biti na tom dijelu sv. Mise i javni pokornici i katekumeni t. j. oni, koji su se pripravljali na sveti krst. Iza Evanđelja i propovijedi, udaljili su se na poziv đakona: „Ite, missa est". — „Idite, otpuštate se". Na drugom dijelu sv. Mise, koji je počimao s Prikazivanjem, bili su samo vjernici. Zato se i taj ostali dio od Prikazanja do konca nazivlje: Misa vjernih. Sastoji se od Prikazanja, Pretvorbe i Pričesti.

Prikazanje svećenikovo.

Svećenik pozdravivši vjernike pozdravom: „Gospodin s vama" izmoli jednu kratku molitvu. Zatim otkrije kalež, uzme pozlaćenu pliticu (tanjurić), nazvan patena, na kojoj je hostija. Malo je podigne, i obavlja prikazanje molitvom Bogu Ocu: „Primi, sveti Oče, svemogući vječni Bože, ovu neoskvrnjenu žrtvu, koju ja, nedostojan Tvoj sluga, prinosim Tebi, svome živome i pravome Bogu za bezbrojne grijehe, uvrede i nemarnosti svoje, i za prisutne, kao i za sve vjerne kršćane, žive i mrtve: da meni i njima bude na spasenje u život vječni. Amen." Poslije toga položi hostiju na tjelesnik — dobro izglačano platno. Ide na stranu poslanice. Tamo ulijeva u kalež vino, vodu, i moli, da bi nas Gospodin Bog udostojao združiti s Božanstvom Onoga, koji se udostojao biti dionikom našega čovječanstva. Ove molitve i ulijevanje nekoliko kapljica vode u vino sjeća nas, kako će se za koji čas nalaziti pod tim prilikama Isusova krv, koja je potekla iz Njegovoga srca pomiješana s vodom. — Došavši natrag u sredinu prikazuje Gospodu kalež i moli: „Prinosimo Ti, Gospode, čašu spasenja, moleći Tvoju blagodat, da uziđe s ugodnim mirisom pred lice Tvoga božanskoga

veličanstva, za spasenje naše i svega svijeta. Amen."

Stavi i kalež na tjelesnik, sagne se duboko u znak potpune predanosti i podložnosti, moli: „U duhu poniznosti i u srcu skrušenome primi nas, Gospode, i tako neka bude danas naša žrtva pred Tobom da ugodi Tebi, Gospode Bože". I odmah iza te molitve raširi ruke i moli Duha Svetoga, da blagoslovi ove žrtvene darove, pripravljene Njegovome svetome Imenu.

Prikazanje vjernika.

U prvo su doba na Prikazanje vjernici sami donosili na žrtvenik kruh i vino. Svećenik je tada izabrao od svih darova, koliko je trebalo za žrtvu i za Pričest vjernicima. Danas više nije to običaj. No mi svi ipak možemo te darove, što ih svećenik prikazuje, promatrati kao svoje i prinositi ih zajedno s njime Bogu. Pod Prikazanjem prikažimo i čitavoga sebe Bogu. Pobudimo misli, da mi samo Njemu pripadamo. Recimo, da nam je jedina želja: Njemu služiti i izvršivati Njegovu svetu volju. Sve svoje dnevne nevolje i križeve sjedinimo sa zaslugama i mukama našega Spasitelja, da tako ta čitava naša žrtva uziđe ugodna pred Boga.

Priprava na žrtvovanje.

Iza toga ide svećenik opet na stranu poslanice oprati ruke. To je ostatak obreda u starini, kada je doista trebalo prati ruke nakon primanja darova, što su ih donosili vjernici. To nas pranje opominje, kako treba čistim srcem pristupati k toj najčistijoj i najsvetijoj Žrtvi.

Opravši ruke moli sagnut u sredini oltara, da bi Presveto Trojstvo primilo ovaj prinos. I sada svećenik, prije nego li će prijeći na pravo žrtvovanje, poljubi oltar, okrene se k vjernicima i pozivlje ih: „Orate fratres — Molite, braćo, da moja i vaša žrtva bude ugodna Bogu, Ocu svemogućemu". Na to ministranti, kao predstavnici čitavoga puka, odgovaraju pognutom glavom molitvu: „Gospodin neka primi žrtvu iz tvojih ruku u hvalu i slavu Svojega imena, na korist također našu i svekolike svete Crkve."

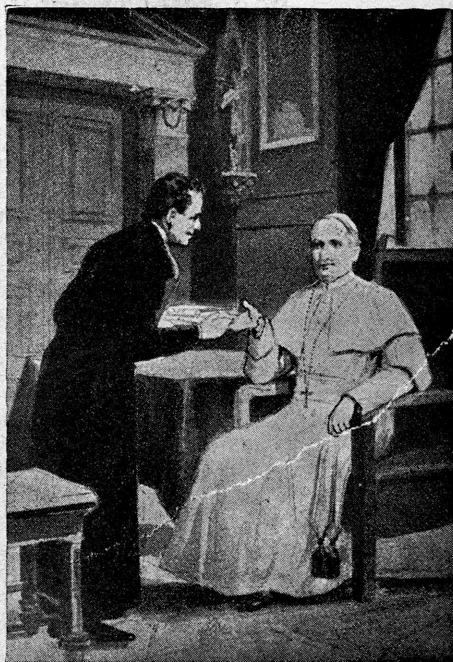
Svećenik veli tiho: „Amen", i odmah moli „Tihu molitvu", koja je različita prema vremenu i nakani, u koju se prikazuje sv. Misa. Na četvrtu nedjelju po Uskrsu glasi ta molitva: „Bože, koji si nas časnim sudjelovanjem kod ove žrtve učinio zajedničarima jednoga previšnjega Božanstva, podaj, molimo, kao što znamo Tvoju istinu, da je tako i dostojnim vladanjem dostignemo." S tom je molitvom završeno Prikazanje, te se s prefacijom, koja se na tu molitvu nadovezuje, uvodimo u pravo žrtvovanje.

Sveta je Misa najugodnija žrtva Bogu.

Cesar Heisterbaški (umro 1240.) pripovijeda: Neki je svećenik protiv zabrane Albingenaca služio sv. Misu. Albingenci strahovito razbiješnjeni zbog toga odrezaše mu jezik. No svećenik pođe i opet k oltaru prikazati sv. Misu. Svoje boli prikaže dobroj Nebeskoj Majci. Ona mu se ukaže, stavi na ono mjesto čudesno drugi jezik i reče: „Ovo ti činim zbog časti, koju po svetoj Misi prinosiš Gospodinu Bogu i Meni." Ivan Skolastik iz Ksante, posvjedočava ovo i veli, da je on taj novi jezik vidio svojim očima, i još da se dobro vidjelo mjesto, gdje je prvi bio odrezan. Za ovo čudo svjedoči i čitav tamošnji samostanski zbor. **J. Rukelj.**

SVETI IVAN BOSKO

Prvoga aprila (travnja) ove godine na Uskrsni ponedjeljak proglašen je svetim poznati osnivač salezijanskog reda i veliki apostol mladeži bl. Ivan Don Bosko. Ovo proglašenje svetim pobudilo je posvuda neobično veliko veselje, gdjegod je ime Don Boska i njegovo djelo poznato. Što će nas kod Don Boska začuditi, ne će biti samo njegov sveti život i mnoga čudesa, koja su se već i za njegova života zbivala, nego još mnogo više njegova silna skrb za mladež. Možda se još nikada na svijetu nije dogodilo, da je jedan čovjek, koji nije raspolagao osobitim sredstvima, osnovao tako silno djelo za mladež, kao što je to učinio Don Bosko. Iz njegovih zavoda izašlo je tokom godina mnogo pobožnih svećenika i vrijednih muževa s velikom naobrazbom. Kod njegova proglašenja svetim bijahu prisutni gotovo svi savezi mladeži čitavoga svijeta i poklonili se velikom apostolu mladeži.

SV. IVAN BOSKO DADE PAPI PIJU XI. POTVRDITI PRAVILA SVOG POBOŽNOG DRUŠTVA

Životopis don Boskov.

Don Bosko Ivan rođen je u Bekiju kraj Turina na 15. srpnja 1815. godine od siromašnih roditelja. Kao dječak već je pokazivao veliku sklonost prema siromašnoj i zapuštenoj djeci i sa svim marom ih susretao, da ih očuva od zla i na dobro okrene. Misao da uči, da postane svećenik i da se posveti odgoju mladeži, nije ga pustila ni iza dugih i teških kušnja. Živio

je u takvim okolnostima života, da mu nije bilo moguće ispuniti želje srca, već je jedino mogao postati čoban, krojač, cipelar ili koji drugi zanatlija. Ali Providnost Božja se brine za svoje. Ona je htjela, da on bude utemeljitelj gospodarskih i zanatskih škola, gdje će moći upoznati dušu, praktičan život i potrebe mladeži. Bio je pozvan na odgoj mladeži. Kamo je došao, svagdje je okupljao svoje starije drugove oko sebe i bio je neiscrpljiv u bezazlenim šalama. Znao bi na dobro upotrijebiti šalu, te bi iza toga poučavao u vjerskim stvarima. Svima je vrlo omilio i svi su ga priznavali za vođu. Odasvud su mu hrlila srca. Kao mladi svećenik u Turinu zauzeo se Don Bosko osobito za zapuštenu gradsku djecu, uličniake, šegrte raznih zanata i otpuštene kažnjenike, za koje se nije brinuo nitko. Nedjeljom i blagdanima služio im je sv. Misu, propovijedao, a ostali dio dana s njima sproveo u odmoru. Mnogo godina bila je njegova velika briga da nađe za svoje štićenike kakav dom. Konačno godine 1846. i to postigne. Njegova pobožna majka, jednostavna seljakinja, bodrila ga je u mučnom početku njegova djela i u tome potpomagala. Ovaj dom za mladež nazvao je on „Oratorium". Budući da je ovaj Oratorium po uzoru bl. Filipa Nerija nazadovao, to je Don Bosko došao na novu misao, da osnuje večernju školu. Ovdje su se našli na učenju iza radnog vremena mladi ljudi, pretežno analfabete (nepismeni) i mnogo su korisnoga naučili za život. Kasnije je podigao skloništa za naučnike, zanatske škole, srednje zavode za manje imućne i kolegije. Oko sebe je skupio lijepi broj klerika i osnovao je red, koji je on po svojem štovatelju sv. Franji Saleskom nazvao salezijanskim. Kasnije su po istom primjeru osnovane sestre Marije pomoćnice. „Oratorium" u Turinu bijaše uzor za kasnija osnivanja, koji su se brzo po cijeloj Italiji i po svem svijetu raširila.. Kad je veliki kršćanski odgojitelj i prijatelj ljudi u starosti od 72 godine blage oči zaklopio, bijaše njegovo djelo u punom cvatu. Don Bosko je umro 31. siječnja 1888. u Turinu.

Don Boskovo djelo.

Danas, kad je Don Bosko od Sv. Oca u Rimu ubrojen među svete, njegovo djelo donaša posvuda najljepše plodove. U redu Salezijanaca, tako se zove red osnovan od Don Boska, radi preko 20.000 članova za slavu Božju, i njihov broj neprestano raste.

Na 1. siječnja 1934. bilo je 11.000 Salezijanaca i 9000 sestara reda Marija pomoćnica. Ovi odgajaju oko 400.000 muške i 200.000 ženske mladeži. Ove su družbe od svoga osnutka uzgojile svega preko 5 milijuna mladića i 3 milijuna djevojaka i spremile ih za život.

Preko 1.200 kuća, crkava, odgojnih zavoda i radionica cvjetaju pod zastavom Don Boska, i nebrojeni mladi ljudi izlaze iz njih opremljeni za životni boj. U dalekim zemljama djeluju također misijonari Don Boskovi za obraćenje pogana i to neumornim vjerskim žarom. Zanimljivo je, da od 300.000 mladića, koji su do smrti Don Boskove iz njegovih zavoda izašli, nijedan nije bio sudbeno kažnjen.

Njegovo proglašenje svetim je tim više znamenitije i zanimljivije, što je Sveti Otac Pijo XI., još kao mladi student lično ga poznavao i razgovarao s Don Boskom, koji je tek pred 47 godina umro.

Neka novi svetac isprosi od Boga i našem hrvatskom narodu, da osjeti velike plodove njegova rada i da naša mladež bude potpuno Kristova. *Priredio*: **N. Marulić.**

POGODNOSTI JUBILARNE GODINE IZVAN RIMA

Nedavno je svršila jubilarna godina t. j. godina, u kojoj smo slavili 1900-godišnjicu smrti Isusove. U to vrijeme mogao je svatko, tko je posjetio Rim, dobiti uz određene uvjete vanredne oproste i milosti. Ali kako mnogi i premnogi kršćani radi teških vremena uz najbolju volju nijesu mogli posjetiti svetog grada, to je Sv. Otac svojim pismom od drugog travnja, odredio da se sve one povlastice, koje su bile kroz ovu jubilarnu godinu određene za grad Rim, proširuju na cio svijet, i to u vrijeme od bijele nedjelje ove godine 1934. pa do bijele nedjelje iduće godine 1935.

Prema tomu će moći svaki vjernik zadobiti izvanredne milosti i takozvani jubilarni oprost, a to znači potpuni oprost kazni za grijehe, što bi ih morao pretrpjeti u čistilištu, ili na ovome svijetu, da umre prije toga oprosta. U ispovijedi nam se naime oproste grijesi, ali ipak moramo za njih neku kaznu pretrpjeti. Po ovom pak potpunom oprostu, što ga za jubilarne godine — ili drugom kojom prilikom dobijemo — oprašta nam se i to, što bi morali kao kaznu za ispovijeđene i oproštene grijehe pretpjeti.

Uvjeti, koje treba izvršiti u ovo vrijeme jubilarnih povlasti, da se postigne jubilarni potpuni oprost, jesu ovi: svatko tko hoće dobiti oprost, mora se ispovijediti i pričestiti. (tu se ne može uzeti zapovjeđena godišnja ispovijed ni Uskrsna sv. Pričest). Zatim mora pohoditi zato od biskupa određene crkve i moliti na nakanu sv. Oca pape. U gradovima određene su po četiri crkve. Svaku treba tri puta posjetiti, dakle dvanaest posjeta. Crkva se može posjetiti tri puta u isti dan ili svaki dan jedamput. U mjestima, gdje je samo jedna crkva, posjetit će se samo nju i to dvanaest puta, gdje su dvije posjetit će se svaku po šest puta, gdje su tri svaka po četiri puta. Kod tih posjeta — iza kako smo se ispovijedili i pričestili — treba moliti na nakanu sv. Oca i to: pred oltarom gdje se čuva Presveto Otajstvo (glavni oltar) pet puta „Oče naš", „Zdravo Marijo" i „Slava Ocu". Zatim neka se pred raspelom izmoli tri puta „Vjerujem" i molitvica „Klanjamo ti se Kriste i blagoslivamo te, jer si po svom križu otkupio svijet". Iza toga neka se pred kipom ili slikom Majke Božje izmoli sedam puta „Zdravo Marijo" i jedan puta molitvu „Sveta Majko što uradi" ili drugu sličnu. Na koncu neka se opet pred glavnim oltarom (gdje je Presveto) pobožno izmoli „Vjerovanje". Ovo sve treba moliti na nakanu sv. Oca, a ta je: da se Crkvi povrati mir i

sloboda, i narodi da se privedu miru i blagostanju; da Bog dade blagoslov misionarima da što više pogana obrate, i da bi se što prije raskolnici složili sa sv. Katoličkom crkvom; a naročito sv. Otac hoće da se moli, da Bog omete nastojanja bezbožaca, koji hoće porušiti svaku vjeru, i da se i oni obrate. — Treba upozoriti sve, da se kod ispovijedi, koju vršimo za ovaj jubilejski oprost, može dobiti odrešenje kod svakog svećenika od svih pridržanih grijeha i cenzura, što je inače pridržano biskupu ili sv. Ocu. Koji su za to uvjeti, to spada na ispovjednika. Isto tako mogu ispovjednici mijenjati sve zavjete u druga pobožna djela, i mogu mijenjati uvjete i oslobađati pojedince od izvjesnih uvjeta za jubilarnl oprost.

Potanje o svem ovom uredit će svaki biskup u svojoj biskupiji, i sve će to župnici javiti vjernicima kao i to, koje crkve treba pohoditi.

T. Habdija.

Gospa dobrog savjeta

NAŠI RAZGOVORI

Bog je čovjeka uzdignuo nad sve zemaljske stvorove time, što mu je dao razumnu dušu. Ta razumna duša baš svojim razumom misli, a svojom voljom nešto odabire ili zabacuje. Sve ove čine može duša govorom saopćiti i drugomu. Govor je također posebna odlika, koju je Stvoritelj udijelio samo i jedino čovjeku na ovoj zemlji. Kad mi kažemo za neke životinje, da međusobno razgovaraju, onda to mislimo samo u slikovitom znamenovanju. Životinje ne mogu niti ne znaju kazati ništa. One se samo oglašuju, a da time ni nama ljudima ništa razumno ne saopće, a jednako ni drugim životinjama. Govor je osebina jedinoga čovjeka na ovoj zemlji. Velik je to dar Božji. Teško čovjeku, koji je nijem.

Govor može čovjek upotrebiti za mnoge i premnoge dobre stvari, ali, na žalost, i za mnogo zla. Kako li je krasno i dobro, ako usne i jezik čovječji šapću molitvu. Kako je veliko zlo, ako te usne i taj jezik izgovaraju strašne psovke. Veliko je i divno djelo, kad roditelji, svećenici i učitelji poučavaju svojim govorom povjerenu im djecu. Strašno je naprotiv zlo, ako stariji upotrebe govor na sablazan nevinim dušama. Mnogo dobra i mnogo zla može izaći iz naše duše po jeziku i preko ograde ustiju. To nas baš uvjerava, da se govorom svojim možemo i te kako približiti Gospodinu. Naše riječi vode nas putem savršenstva i k svetosti. Ne ćemo zato uopće promatrati one strašne riječi, koje čovjeka bacaju u teške grijehe. Nema tu govora o velikim psovkama ili o bludnim riječima. Laki grijesi, lakomislene riječi, isprazni razgovor ne otimlju čovjekovu milost posvetnu. Ali time čovjek ipak gubi u duhovnom pogledu. Čuva li se takvih razgovora, pokročit će u duhovnom pogledu naprijed. A nije to često puta niti tako lako. Pravo veli sv. Augustin: „Divlje zvijeri čovjek umije ukrotiti, ali svoj jezik ne može. Čovjek uhvati i sveže lava, ali svoj jezik ne zna svezati. Čovjek znade i druge obuzdati, ali ne zna sebe.” Pobožni neki redovnik, koji nije imao uopće prigode za mnoge razgovore, pročitav riječi psalmiste: Pazit ću na svoje puteve, da ne sagriješim jezikom, sav je protrnuo. Nekoliko godina je promatrao ove riječi, nekoliko godina se vježbao u svladavanju jezika i tek nakon dugog vježbanja i mnogih molitava, postigao je uspjeh.

Jezikom nije tako lako vladati. Ipak se čovjek mora na to dati, da uzmogne u duhovnom pogledu pokročiti naprijed. Teško je to napose u svijetu. Često se pruži prigoda za laglje ogovore. Mnogo puta čovjek niti ne ogovara, jer ne iznosi bez razloga tuđe nepoznate pogreške. Došao je samo u prigodu, da uzima na rovaš poznate stvari o bližnjemu. Nije rijetko, da se tako, kako naš narod kaže, bruse jezici o poznatim stvarima glede bližnjega. Prigode pak za isprazne riječi nebrojene su na tom svijetu. Teško je tome izbjeći, a ipak se mora. Čovjek mora za to navijestiti pravi rat svojem jeziku. Borba u tom pogledu ne može biti uspješna, ako čovjek ne moli. Divne su riječi psalmiste, kojima uzdiše: „Postavi, Gospodine, stražu na moja usta!” Svaki onaj, koji moli, taj se i popravlja. Molitva ga već sama po sebi potiče na ustrajnu duhovnu borbu, a osim toga mu pribavlja i posebnih milosti od Gospodina. Drugo je osobito sredstvo čvrsta odluka paziti na svoj jezik. Ova-

CRKVA NAŠE GOSPE LURDSKE NA RIJECI

kva pažnja iziskuje i dugotrajnu vježbu. Molitva, pažnja i vježba donose i krasan uspjeh. Vježbanje traži od čovjeka, da se i višeput nametne dragovoljnu i posvemašnju šutnju. Čovjek, koji živi u svijetu, ne može to provoditi kao redovnik. Redovniku njegova pravila određuju vrijeme i način šutnje. Onaj, koji živi u svijetu, odreći će se kojeg dopuštenog razgovora, da tako u sebi oživotvori pravi duh šutnje. Ne će poći u koje društvo ili na koju zabavu, gdje ne može šutjeti. Tako će si vježbati u pravom duhu šutnje. Duh šutnje i umjerenost u govoru ponukat će dobru dušu, da lakomislene isprazne i nekorisne razgovore na mudar i oprezan način svede na korisne ili što više na duhovne. Jednom riječi molitva i vježbanje, velika pažnja i razborit oprez može čovječji jezik pritegnuti u red. Na taj način naši nas razgovori ne smetaju u duhovnom napretku, ne odalečuju od Gospodina, nego naprotiv ovaj divan dar Božji naš govor — vodi nas u sve to veću Njegovu blizinu. *Priredio* : **Dr D. Hren.**

Kršćanska obitelj

ZADNJA MODA

Sveti Otac Papa izrazio je želju, da prigodom blagdana Bezgrješnog Začeća dušobrižnici preporuče čednost u nošnji. Da li bi se mogle žene zagrijati za nepristojnu modu, tako protivnu kršćanskom duhu, kad bi imale od časa do časa priliku čuti ove vrsti razmatranja:

Velika briga mnogih gospođa i gospođica jest, da budu obučene po zadnjoj modi. E pa dobro. Umirite se još za jedan dan i bit ćete zadovoljene sve: siromašne i bogate, stare i mlade. Bit ćete obučene po zadnjoj modi. A koja će to biti zadnja moda? Uzalud ćete ju tražiti u časopisu „Ilustrovana Moda”. Ne ćete je naći ni u listu „Pariška Moda”, a ni igdje drugdje. Ne ćete trebati niti modistkinje, niti krojačice, koja će vam je sašiti, ali ćete ipak biti udovoljene. Ta zadnja moda bit će lijes, u koji će vas pribiti, kad ćete umrijeti, a to će biti možda već sutra. Ovaj će lijes, koji će vas pokrivati od glave do pete, značiti za vas kraj tiranske pomodne vlade. I bit će kajanja za nepotpune i više ili manje škandalozne haljine. A njih ste nosile usprkos svih vaših dobrih čuvstava, što više i vaše pobožnosti. Tako ste naime htjele za vrijeme svoga života, da se pokorite hirima ove nemilosrdne vladarice.

Da, jedan lijes, i to će biti sasvim dosta za tijelo, koje će služiti za hranu crvima. A za malo dana bit ćete nekakva stvar, koja nema imena, ni u kojem jeziku.

Ali vaša duša ne će počivati sahranjena u razvalinama vašega tijela.

Duša nije pokvarljiva, ona je duh stvoren na sliku Božju. Ona je produženje božanstva. Lamartine kaže: „Duša je svijetla i ljubavna zraka otkinuta za jedan dan od božanskog ognjišta. Ona gori, da se opet uspne do svog plamenog izvora.”

Odatle isto tako narodni kao što i kršćanski izrazi: dati svoju dušu Bogu, vratiti se Bogu. Dakle se mora ova svijetla i ljubavna zraka opet vratiti u svoj plameni izvor. I treba doista umirući predati dušu Bogu, i vratiti je k Bogu? Treba doista dobro umrijeti t. j. umrijeti u milosti i prijateljstvu Božjem.

Prigodom jednog posjeta na Novu godinu, general de Sonis reče nekoj gospođi, čiju je pobožnost poznavao: Gospođo, ja vam želim dobru smrt.

Gospođa je bila isprva zapanjena. Ali zatim je odmah razumjela, što ima u ovim ozbiljnim riječima lijepa, dobra i kršćanskoga. Zato odgovori s uzbuđenjem pomiješanim sa poštovanjem: „Generale, ja vam zahvaljujem”.

Da, dobra smrt je najveća od svih milosti, bez koje bi sve druge bile beskorisne.

Veliki sveti Toma Akvinski bijaše došao u Rim, na poziv pape, da tu pripravi velike rasprave za općeniti crkveni sabor. Njegova je sestra željela, da ga još jednom vidi. Došla je da ga posjeti iz Napulja.

„Moj brate, reče mu ona u času rastanka, pouči me, koja je najvažnija molitva, koju moram upraviti Bogu.”

Svetac zatvori oči, sabere se i pošto je upitao za savjet Duha Svetoga, odgovori:

„Moja sestro, jedina molitva, koja za vrijeme života i na času smrti mora biti u našem srcu i na našim usnama, jest: O Isuse, udijeli mi milost dobre smrti.”

Prije svega treba da isprosite kod Boga dobru smrt. Ali pomogni si sam i nebo će ti pomoći. U svemu računajte na milost Božju. Činite sve što zavisi od vas, da si osigurate dobru smrt. Kakav život, takva smrt. Da dobro umrete, živite dobro i ne budite kršćanke, čiji je život bezbožna smjesa dobra i zla, pobožnosti i svjetovnih užitaka. Sada su u crkvi, sada na plesu ili u zlom kinu. Često se ujutro čedno pričešćuju, a na večer su drske djevojčure, da ne kažem što više. **S. Rogina.**

KĆERKA JEDNOG SUCA

Gorko plačući dođe kući 20-godišnja kćerka nekog suca sudbenog stola. Jedva se dala utješiti. „Pomislite”, reče ona roditeljima, „na ulici me je jedan gospodin nagovorio. Nijesam ni pravo znala, što hoće. Ali se uskoro pokazalo, da je imao bezobrazne namjere sa mnom. Takva sramota!...” „Strašno, to ti moraš kao otac osvetiti,” reče mati. Otac pogleda svoju kćer i upita je: „U ovom si odijelu bila na ulici?” „Da, to je sada tako moderno”. „Da, moje dijete, onda se ne čudim” — reče otac — „jer ako sa svoga prozora skinem zavjese i u prozor objesim šunke i kobasice, onda se ne smijem čuditi, što će ljudi doći i pitati, pošto su šunke. Pred godinu dana išle su u takvom odijelu samo sluškinje. Ako je to danas moda, onda moraš i mode radi podnijeti, što ti muškarci ne pokazuju veće štovanje, nego ovaj gospodin sa ulice.” — Kćerka više nije obukla to odijelo. **J. Ott**

Iz Apostolata sv. Ćirila i Metodija

GOSPINA RADOST

U mjesecu svibnju natječu se dobra djeca Marijina, kako bi Nju svoju nebesku Majku svakim danom razveselili. Ljudi obavljaju na razne načine svibanjske pobožnosti. Prisustvuju sv. Misi, primaju svete sakramente, slušaju riječi Božje, pribivaju blagoslovu, prikazuju sitne žrtvice. Sve je to lijep način, kako da se obraduje nebeska Djevica. Mnogo je u tome radosti i veselja za presvetu Majku, a mnogo je i duhovne koristi za njezine štovatelje u tom. Članovi našeg Apostolata, koji je i onako pod okriljem Neokaljane, nastojat će svim navedenim vrstama pobožnosti obradovati svoju Majku. Hoće li Joj i veću radost priuštiti, onda će te svoje svibanjske pobožnosti prikazati presv. Bogorodici za sveto Sjedinjenje, najplemenitiju svrhu našega Apostolata. Što više, oni će poći i dalje. U Gospinom svibnju, Njoj za ljubav i Njoj na veselje i radost prikupljat će nove članove našega Apostolata. Vrlo je velika radost nebeskoj Majci, kad Joj dobra kršćanska duša stavi pred svibanjski oltar kiticu cvijeća. Radost će nebeske Majke biti znatno veća, ako dobra kršćanska duša dovede pred Njezin oltar barem kojeg čovjeka, koji će se posvetiti Prečistoj u radu za sveto Sjedinjenje. Proširit će se tako naš Apostolat, obradovat će se Marija. Molitve, koje se budu dizale k Njoj za sveto Sjedinjenje, ne će ostati neuslišane. Ne treba odmah očekivati i povratak čitavih naroda u svetu Crkvu katoličku povodom naših molitava i našeg sitnog rada. Možda će si koju tu dušu nebeska Majka približiti k sebi. I to je mnogo. Pa i kakav veći uspjeh ne mora uslijediti odmah danas. Ne moramo ni za nj mi niti znati na ovom svijetu. Svako naše djelo i molitva zabilježeno je u knjizi života. Sve će biti jednom uslišano, i ako mi to ne bi vidjeli na ovome svijetu. Što je vrhunaravno, to je neraspadljivo.

Na temelju ovih misli neka članovi Apostolata Kraljici svibnja za ljubav i Njoj na radost vrše što zdušnije sve svoje članske dužnosti, a neka i što više prošire naše udruženje. Kad bi svaki dosadanji član obradovao nebesku Majku samo s jednim novim članom, koliko bi dobra učinio. Pokupi li i pošalje članarinu, opet je obogatio dušu dobrim djelom. Obraduje li Mariju u bilo kakvom svojem radu, Ona će i njega obradovati svojom majčinskom ljubavi i velikom plaćom na nebesima.

D.

PRESVETA BOGORODICA I KRŠĆANSKO JEDINSTVO

U mjesecu smo, kad se sav katolički svijet natječe, da iskaže što veću počast i štovanje Blaženoj Djevici Mariji, nebeskoj kraljici svibnja. Bit će korisno, da vidimo, kako je štovanje presvete Bogorodice bilo duboko ukorijenjeno u katoličkoj Crkvi od najstarijih kršćanskih vremena. Kako se to štovanje još do danas sačuvalo u kršćanskim dušama istočne odijeljene Crkve.

Kršćanski je istok upravo prednjačio čitavom kršćanskom svijetu u gorljivom štovanju Majke Božje. U vrijeme, kad je još bilo nepomućeno jedinstvo između istočne i zapadne crkve. Dosta je, da spomenemo velikoga učitelja istočne Crkve, sv. Ćirila Aleksandrijskoga. On se proslavio na znamenitom efeškom općem crkvenom saboru godine 431. Tamo je on bio branitelj pravovjerne nauke, da je presveta Djevica Marija uistinu prava Bogorodica, protiv krivovjerja nauke Nestorijeve, koja je to nijekala.

Crkve i ikone Majke Božje na Istoku.

Na kršćanskom istoku bilo je mnoštvo crkava podignutih u čast presvete Bogorodice. Isto tako slavilo se mnogo svetkovina u čast Majke Božje. No osobito je značajno za kršćanski istok, da su se od davnine uvelike poštivale slike Bogorodičine, ili kako ih u istočnoj crkvi nazivaju svete ikone. Neke od tih Bogorodičinih ikona sižu u duboku kršćansku starinu. Njih štuju ne samo kao osobito dragocjene, nego i kao čudotvorne, kao na pr. „Iverska Bogorodica".

U 8. se vijeku u nekim krajevima istočne crkve pojavlo pogubno krivovjerje protiv štovanja svetih slika. Tada se istakao među pravovjernim kršćanima kao branitelj pravovjerne nauke znameniti crkveni učitelj sv. Ivan Damaštanski. On se osobito zauzimao za štovanje slika presvete Bogorodice. Car Leon Isaurijac, strastveni zatirač svetih slika, lažno ga optuži kod nekrsta kalifa u Damasku kao izdajnika, samo da ga onemogući. I ovaj mu dade odsjeći desnu ruku. Nevini svetac u velikoj boli potraži utjehu u molitvi pred slikom presvete Bogorodice. I gle čuda! U snu ukaže mu se Blažena Gospa. Ona mu je donijela natrag odsječenu ruku, primakla je ramenu i sastavila je s tijelom. Kad se svetac probudio, našao je opet priraslu svoju odsječenu ruku.

Gorljivi štovaoci Majke Božje bili su i sv. braća Ćiril i Metodije. Što više, sv. je Ćiril i naslikao Bogorodičinu ikonu.

Carigrad i Atos štuju Majku Božju.

Osobiti dokaz štovanja Majke Božje u istočnoj crkvi jest i djelo cara Konstantina. On je ukrasio svoju novu prijestolnicu Carigrad mnogim crkvama. A među njima je sagradio također i jednu veoma lijepu crkvu u čast „Našoj Gospi, preblaženoj Bogorodici, vazda Djevici Mariji". Spomen na posvetu ove crkve slavio se u Carigradu posebnim blagdanom dne 11. svibnja. Na taj blagdan počimala bi služba Božja riječima: „Carski grad posvećuje se danas Kraljici svega stvorenja, jer po Njoj dobiva moć nad neprijateljima." I kao što se

Jerusalem smatrao gradom Kristovim, a Rim gradom Petrovim, tako se Carigrad smatrao gradom Marijinim. Stoga se Carigrad utjecao Marijinom zagovoru u svim pogibeljima: u opasnosti rata, u vrijeme potresa i kužnih bolesti. Naročito zahvaljuje Majci Božjoj Carigrad svoje oslobođenje godine 626. od Avara, zatim godine 678. i 717. od Saracena. Na spomen toga oslobođenja nastala je i prekrasna pobožnost istočne crkve u čast Majke Božje, po imenu „akatist", t. j. hvalospjev, koji se pjeva stojeći u čast Majci Božjoj. U tom hvalospjevu Carigrad nagovara Majku Božju ovim riječima: „Tebi, nepobjediva kneginjo, koja si me oslobodila od poganske pogibije, posvećujem ja, Tvoj grad, pobjedonosnu zahvalnu pjesmu. Ti pak, koja imaš nepobjedivu moć, oslobodi me svake pogibli, da Ti mogu uskliknuti: Zdravo, Djevičanska Nevjesto!... O sveslavljena Majko, koja si rodila Riječ, svetiju od svih svetaca, primi dobrostivo ovaj dar hvalospjeva. Spasi od pogibli i buduće osude sve nas, koji Ti kličemo: Alleluja!"

Uveliko je rašireno štovanje Majke Božje i među monasima Svete Gore Atos. Razgledajući svetogorske manastire na Atosu nalazio sam u svakom manastiru po koju dragocjenu ikonu (sliku) presvete Bogorodice. Mnoge se odlikuju neprocjenjivom umjetničkom vrijednošću i ljepotom, a neke i davnom starinom. Čitava gora Atos smatra se naročito posvećena Majci Božjoj.

Istočnjaci i u sv. Misi štuju Majku Božju.

Poznato je, napokon, kako mnogo poštuju presvetu Bogorodicu i pravoslavni Rusi, Grci i Srbi. U vrijeme, dok nije bilo vjerskih progona u Rusiji, u svakoj kući je pred Bogorodičinom slikom gorjela uljanica. Najljepša ruska crkva u Moskvi bila je posvećena u čast Uznesenja Bl. Djevice Marije. Tako i u Kijevu, gdje je knez Vladimir sagradio crkvu u čast Majci Božjoj. Slično imade i u Grčkoj, napose u Ateni, crkava u čast „Usnuća Preblažene" (Enkimisis Panagijas).

Štovanje Majke Božje napose se ističe u istočnoj crkvi kod sv. Mise. Pored glavne hostije imade u sv. Misi posebni dio na „čast i spomen preblagoslovljene Gospe naše, Bogorodice i vazda Djevice Marije; po Njezinu zagovoru neka primi Gospodin ovu žrtvu na svoj nebeski žrtvenik". Poslije podizanja pjeva se i u čast presvete Bogorodice posebni hvalospjev: „Uistinu dostojno je, da slavimo Tebe, Bogorodicu, vazda blaženu i preneokaljanu, Majku Boga našega; časniju od Kerubina, preslavniju od Serafina, jer si neokaljana rodila Boga, Spasitelja našega, koja si uistinu Bogorodica, Tebe veličamo!"

Pape zbog ujedinjenja preporučaju štovanje Majke Božje.

Budući da je dakle štovanje Majke Božje dragocjeni ostatak pravovjerja u istočnoj odijeljenoj crkvi, s pravom ističe znameniti papa Leon XIII., da je štovanje Majke Božje najvidljiviji ostatak veze kršćanskog jedinstva između istočne i zapadne Crkve. U svojoj okružnici „o Pomoćnici kršćana" od 5. rujna 1895. god. kaže taj isti papa, da je Marija Majka kršćanskog istoka i zapada, da je Majka kršćanskog jedinstva i zaštitnica djelovanja za kršćansko jedinstvo. Tako i sadašnji Sv. Otac Pijo XI. u svojoj okružnici o 300 godišnjici mučeništva sv. Jozafata Kuncevića ističe„ da se istočni Slaveni svojom posebnom ljubavlju i pobožnošću k Djevičanskoj Majci Božjoj razlikuju od drugih krivovjeraca i time, što se približuju nama; to je vez kršćanskog jedinstva". Zajedničko štovanje Majke Božje može da nas napunja živom nadom, da molitva za obnovu kršćanskog jedinstva nije uzaludna. To je i razlog, da je djelo „Apostolata sv. Ćirila i Metodija" za promicanje svetog jedinstva stavljeno pod osobitu zaštitu Majke Božje kao Majke kršćanskog jedinstva. Prizivajmo stoga i tijekom svibanjskih pobožnosti u čast Majke Božje Nju za pomoć da isprosi od Svoga Božanskog Sina toli žuđenu milost, da se pod okriljem zajedničke Majke odijeljeni kršćani opet nađu u krilu jedinstva jedine prave Crkve Kristove.

Dr J. Oberški.

BILJEŠKE IZ APOSTOLATA

Prinosi i darovi za „Apostolat Sv. Ćirila i Metodija". Godine 1933. poslaše „Apostolatu" u ime članarine i darova, kako slijedi: Tomo Dimnjaković, župnik u Pokupskom, 50.— Din. Tadej Mihačević, župnik u Komušini u Bosni, 48.— Din. Župski ured u Veliškovcima 35.— Din. Dr Ivan Gjuranec, zač. kanonik, dekan i župnik u Zaboku, 35.— Din. Župski ured u Topolju (Baranja) 5.— Din. Adolf Hvala, uprav. župe u Tršću, 10.— Din. Josip Mokrović, župnik u Stenjevcu, 30.— Din. Stjepan Topolčić, župnik u Svetoj Nedjelji, 50.— Din. Dragutin Marušić, župnik u Grižanima, 72.— Din. Karlo Gruičić, dekan i župnik u Martinskoj Vesi, 10.— Din. Antun Klasinc, župnik u Lasinji, 24.— Din. Župski ured u Štrigovi 15.— Din. Josip Žunić, župnik u Novigradu kod Karlovca, 20.— Din. Petar Ajvazović, župnik u Doboju, 20.— Din. Karlo Josip Iskra, župnik u Pešćenici, 20.— Din. Ivan Mihelčić, dekan i župnik u Zlataru, 75.— Din. Ivan Mitrečić, župnik u Vugrovcu, 12.— Din. Bog plati!

Kamo slati članarinu „Apostolata"? Članarina i darovi za istočne misije šalju se Upravi „Apostolata sv. Ćirila i Metodija" u Zagrebu, Kaptol br. 29. Novac se može slati ili poštanskom uputnicom ili čekom. Čekovni broj „Apostolata" je br. 36.152.

Poruka članovima. Umoljavaju se povjerenici i članovi „Apostolata", da drže i šire „Našu Gospu Lurdsku" (Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21), jer je ona odsada i glasilo „Apostolata". Članovi „Apostolata", koji se pretplate na „Našu Gospu Lurdsku", neka to jave i Upravi „Apostolata".

VIJESTI IZ KRŠĆANSKOG ISTOKA

JUGOSLAVIJA

Srpska pravoslavna crkva u Jugoslaviji broji 6,713.818 vjernika i 2.724 svećenika. Ima 191 muških samostana sa 398 monaha i 15 ženskih samostana sa 223 redovnice. Pravoslavna crkva u Jugoslaviji podijeljena je u 21 biskupiju, i to: beogradsku-karlovačku sa sijelom u Beogradu, banjalučku (Banjaluka), bačku (Novi Sad), braničevsku (Požarevac), gornjokarlovačku (Plaški), dabro-bosans u (Sarajevo), dalmatinsku (Šibenik), zagrebačku (Zagreb), zvorničko-tuzlansku (Tuzla), zetovsko-strumičku (Štip), žičku (Kraljevo), nišku (Niš), ohridsko-bitoljsku (Bitolj), pakračku (Pakrac), raško-prizrensku (Prizren), skopsku (Skoplje), timočku (Zaječar), zahumsko-hercegovačku (Mostar), crnogorsko-primorsku (Cetinje), šabačku (Šabac).

Osim ovih biskupija podložne su pravoslavnoj crkvi srpskoj i inozemne biskupije: čehoslovačka (Prag), sjevero-američka i kanadska (Chicago), zadarska (Zadar), budimska (Pešta) i pravoslavni vikarijat u Skadru. **K. D.**

RUMUNJSKA

Pučanstvo Podkarpatske Rusije. Prema posljednjoj statistici imade u Podkarpatskoj Rusiji 33.961 Čehoslovaka, 13.249 Nijemaca, 109.472 Madžara, 446.916 Rusa i Ukrajinaca, 91.255 Židova, 519 Poljaka, 16.228 stranaca.

Povrat katoličkoj crkvi u Besarabiji. Otkada se Besarabija sjedinila s Rumunjskom, povratila se gotovo jedna trećina tamošnjeg pučanstva s pravoslavlja u rimokatoličku crkvu. premda su rumunjske vlasti kod prelaza činile najveće poteškoće i zapreke. Kako doznajemo, još bi mnoge crkvene općine učinile isto, nu vlasti ne će da primaju u zapisnik izjavu o vjerskom prelazu, pa se tako ne mogu ispuniti odredbe zakona o vjerozakonskim prelazima.

POLJSKA

Pretraga u pravoslavnoj konsistoriji u Varšavi. Poljske vlasti provele su pod vodstvom prokuratora Missune pretragu u pravoslavnoj konsistoriji varšavskoj, te su zaplijenile sve spise u brakorazvodnim parnicama. Pretraga je povedena na osnovu mnogih žalbi o zloupotrebi brakorazvodnog prava.

Neredi u Počajevu. U pravoslavnom proštenjištu Počajevu zbili su se nedavno sablažnjivi neredi u prisutnosti pravoslavnog metropolita Dionizija iz Varšave. Narod je zamjerio svojim duhovnim vođama moskovsko boljševičko crkveno obilježje. Poljski pravoslavni listovi mnogo o tom slučaju pišu.

Revindikacija pravoslavnih crkvi. Posljednje dvije godine mnogo se u Poljskoj raspravlja i piše o t. zv. revindikaciji pravoslavnih crkvi. Poznato je, da je unijom u Brestu veliki broj Ukrajinaca prigrlio sjedinjenje s Rimom. Ruske su pravoslavne vlasti tijekom stoljeća silom ugušile sjedinjene biskupije, pootele crkve, a narod silile na otpad od Rima. Jedan dio tih krajeva nalazi se sada u Poljskoj. Sada nastaje pitanje, da se crkve, nekad otete katolicima opet katolicima vrate. Radi se o 724 crkve. Katolički biskupi iznesli su stvar pred sud. Još se ne zna, kako će se ta stvar riješiti.

ČEHOSLOVAČKA

Osnutak grkokatoličke župe u Pragu. Nakon 10 godišnjeg naprezanja uspjelo je konačno izraditi državnu dozvolu za osnutak grkokatoličke župe u Pragu. Vlada je o tom već obavijestila i pražki konzistorij i prešovsku duhovnu oblast. Nova župa opsizat će cijelu Češku, Moravsku i Šlesku. Time se granice prešovske eparhije protegnule do granica Češke. Rim je dao svoju dozvolu već prije. Grkokatolički paroh stanovat će stalno u zgradi Klementinuma kraj crkve, koja je nekoć bila sjemenišna. Tim je uređena jedna davna potreba čehoslovačkih grkokatolika.

DOBRA DJEVOJKA PRISTUPA U REDOVNIČKO ZVANJE I OBAVEZUJE SE NA ČISTOTU, SIROMAŠTVO I POSLUH

Broj grkokatolika u Slovačkoj. Od 3,329.859 žitelja, imade u Slovačkoj 213.701 grkokatolika. Rimokatolika imade 2,384.146, ukupno katolika imade 2,597.847. Ostali otpadaju na evangelike, pravoslavne (9.067), židove itd.

GRČKA

Rad katolika u Grčkoj. Otkako se Carigrad odijelio od Rima, pripada Grčka istočnom raskolu, što više, u raskolu ima vodeću ulogu. Unatoč starim predrasudama, što su ih Grci kroz stoljeća imali prema rimokatoličkoj crkvi, ipak se katolička crkva u Grčkoj počela lijepo širiti. Danas imade u Grčkoj 50.000 rimokatolika sa 140 svećenika. Katolicima je na čelu Msgr Georgios Kalavassy, biskup atenski. Katolici bi još ljepše napredovali, da nisu u najnovije vrijeme izdani zakoni protiv vjerskih redovničkih škola. Dok se komunistima ,ateistima, slobodnim zidarima i protestantima ne čine nikakove teškoće, katolicima se čine teškoće. Novi školski zakoni naškodili su dosta redovničkim ustanovama, jer se broj učenika smanjio za jednu trećinu, nu same škole su ipak sve ostale. Rimokatolička crkva nastoji, da ukloni stare predrasude. Uzornim životom, vjerskom revnošću i čvrstom disciplinom ona je na udivljenje nesjedinjenima. Mnogo pomaže i to, što grčki katolici čuvaju istočni obred. Tako su oni kvasac, koji pomalo proniče nesjedinjenu grčku crkvu. Zato upravlja sveti Otac na svijet molbu, da molitvama podupre sjedinjenje stare Grčke sa Svetom Stolicom.

RUSIJA

Katolički svećenici u zatvoru. Kako je strašno stanje utamničenih katoličkih svećenika u sovjetskoj Rusiji, svjedoči činjenica, da su mnogi u zatvoru poludili... List „Vozroždenie" javlja, da je u svirskom koncentracionom taboru poludio katolički svećenik o. Pavao Chomicuz, nadalje o. Ivan Trojgo, o. Albin Markuszewski i o. Josip Sowinski. Tako sovjeti usrećuju ljude!

Obraćenje ruskog metropolita Vladimira Aleksandrova. Nedavno se s katoličkom Crkvom sjedinio ruski metropolit Vladimir Aleksandrov. Sveti se čin obavio u franjevačkom samostanu u Treymuru u Sjedinjenim državama američkim. Čudni su putovi Božji! Metropolit Vladimir potiče iz ugledne ruske obitelji. Rodio se g. 1871. kraj Odese. Otac mu se proslavio u ratovima protiv Turske. Godine 1895. posla Vladimira sveti sinod ruski kao misionara u Sjevernu Ameriku. Tu ga metropolit Tihon u San Francisku zaredi za svećenika. Kao svećenik pravoslavne crkve ruske djelovao je više godina u Kanadi, gdje je sagradio 6 crkvi. Godine 1908. bude radi svojih zasluga imenovan članom carske dume. U vrijeme svjetskog rata organizirao je iz San Franciska ekspediciju američkih liječnika i bolničara za Rusiju. Na izričiti poziv carev vratio se Vladimir Aleksandrov godine 1916. u Rusiju, gdje mu je povjerena časna služba upravitelja carskog hrama sv. Teodora u Carskome Selu. U Petrograd je stigao već iza rezignacije ruskog cara, koga je tri puta pohodio u tamnici. Što više, Vladimir je caru kao i ostalim članovima carske obitelji podijelio sveta otajstva. Godine 1917. bio je imenovan članom svetog sinoda. Godine 1925. vratio se kao episkop i metropolit u Ameriku. Nosio je naslov metropolit Aljaške i Tihog Oceana. Njegovo sjedinjenje s katoličkom crkvom plod je ponajprije milosti Božje, ali i dubokog proučavanja prvotne Crkve Kristove i svetih Otaca. Iza odličnog metropolita izjavilo je 13 pravoslavnih svećenika želju za sjedinjenjem. Oni se molitvom i proučavanjem pripravljaju za tako važan korak života.

Msgr. Matulionis, biskup mučenik. Pred kratko vrijeme izmijenila je sovjetska Rusija za 42 zarobljenih komunista 10 katoličkih svećenika, što su bili zarobljeni u Sibiriji. Mršava i blijeda lica tih svećenika svjedočila su dostatno o strašnim mukama, što su ih morali u Sibiriji pretrpjeti. Hrana im je bila dnevno tek komad kruha i nešto tople vode. Jedan od njih bio je 80 puta preslušavan i mnogo puta stavljan na muke. Siromašni svećenici došli su bijedni i posve poderani.

Među tima svećenicima vratio se kući i biskup Msgr. Matulionis. Prije rata bio je župnik u Petrogradu, gdje je sagradio crkvu Presv. Srcu Isusovu. Godine 1919. su ga boljševici bacili u zatvor. Pušten na slobodu bio je god. 1923. ponovno uapšen i s drugim svećenicima osuđen na dugogodišnju tamnicu. Pušten na slobodu, bude junački svećenik potajno posvećen za biskupa. Nažalost, nije mogao da izvršuje dugo svoju uzvišenu službu. God. 1929. bude opet utamničen. Nitko nije znao, da je posvećen za biskupa; niti najbliži sapatnici nisu slutili, da siromašni drvodjelja sibirski nosi tako visoku čast. Tek kod izmjene zarobljenika u Litvi, kad je bio u potpunoj sigurnosti, priznao je Msgr Matulionis svojim suputnicima, da je biskup. O kako su pobožno kleknuli sibirski mučenici pred svoga sudruga, da im udijeli biskupski blagoslov, on, koji je toliko prepatio. Čim je drvodjelja-biskup stigao u svoju domovinu Litvu, zahvalio se brzojavno svetomu Ocu za njegovo zauzimanje i za njegovu ljubav spram bijedne Rusije. U ime svoje i u ime svojih sudrugova izjavio se spremnim opet poći u Rusiju, kada se prilike poprave i kada to sveti Otac zaželi.

ENGLESKA

Lord Halifax. Nedavno umro je u Doncasteru u Engleskoj u visokoj dobi od 94 godine lord Halifax, glavni predstavnik rada za sjedinjenje anglikanske crkve s Rimom. Od god. 1868. bio je predsjednikom t. zv. „English Church Union", pa je živo sarađivao u poznatom „oxfordskom pokretu" i unijskim konferencijama, što ih je priređivao belgijski kardinal Mercier. Teško je snašao sve to veći upliv racionalizma na anglikansku crkvu, snivao je o sjedinjenju anglikanske crkve s Rimom. I u svom testamentu, što ga je sastavio prije tri godine, naglasio je veliko štovanje ugleda Svete Stolice. Sin lorda Halifaxa bio je god. 1926. — 1929. potkraljem u Indiji, a sada je ministar prosvjete u Engleskoj. Po primjeru očevu i on je ne jednom javno zasvjedočio svoju privrženost katoličkoj crkvi. U povijesti unijskog pokreta u Engleskoj bit će ime pok. lorda Halifaxa upisano zlatnim pismenima.

Jeronimski vjesnik

JERONIMSKA DINAR-ŠTAMPA

Misija, koju je cjelokupni naš Episkopat povjerio Hrvatskom Književnom Društvu sv. Jeronima, da se pokrene jeftina vjerska propagandna dinar-štampa, naišla je na najveće razumijevanje i na prihvat, koji je premašio svako očekivanje. Pred Uskrs su izašla prva dva sveska u nakladi od sedamdeset hiljada istisaka.

Prvu je knjižicu napisao sveučilišni profesor dr Stjepan Bakšić, a naslov joj je: „Kuda srlja čovječanstvo?" Učeni profesor na vrlo jednostavan i svakome pristupačan način iznio je jasne poglede na suvremeno društvo i na sve njegove mane i zla. Prikazao je sve nevolje čovječanstva u gospodarskom i društvenom pogledu, otpad od Boga, krizu država i obitelji, škola i književnosti, neuposlenost radnika, nemire među staležima i narodima — i kazne Božje za zlo i grijehe. Jedini izlaz iz toga je povratak k Bogu, izvoru mira, smilovanja, pravde i ljubavi.

Druga knjižica nosi naslov: „Gospin plač". Napisao ju je svećenik Đuro Cezner, a note za napjeve zabilježio je dr Božidar Širola. Tu je u obliku pjesme, kakve su raširene po mnogim našim krajevima, prikazana Muka Spasiteljeva. U dane Velikog tjedna cijela se naklada skoro razgrabila, jer je to vrlo lijepo nabožno štivo, koje se po notama može i pjevati u crkvi i kod kuće — kako to rade po nekim našim selima.

Vjerni je puk obje jeronimske knjižice primio raširenih ruku. Ako se i dalje nastavi ovakvo širenje jeronimske dinar-štampe, onda će se lako postignuti, da ona bude najsavremeniji način misijskog i apostolskog djelovanja u borbi proti vjerskog neznanja i nehaja, te bezboštva.

Prva je brošira bila raspačana u cijeloj nakladi, tako da se moralo štampati novo izdanje za veliki broj novih naručitelja.

Jeronimska dinar-štampa, koja nosi zajedničko ime „Jeronimsko Svijetlo", izlazi svakoga mjeseca. Treća knjižica zove se: „Svijet traži vođe". Napisao ju je prof. Petar Grgec i već se razašilje brojnim pretplatnicima. U toj je knjižici naš ponajbolji publicista i poznati pisac obradio nadasve zanimljiva i aktuelna pitanja, koja su vrlo važna za čitavo čovječanstvo.

Tko još nije naručio ili nije točno javio, koliko istisaka „Jeronimskog Svijetla" želi mjesečno primati, neka to učini hitro, da se utvrdi naklada i uštedi trošak novih naklada. Prodajna cijena pojedinom svesku kod povjerenika ili u knjižarama jest jedan dinar (godišnja pretplata uključivši dostavu i poštarinu 15.— dinara). Narudžbe se šalju na adresu Jeronimskog Društva, Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21.

Prvi juriš dinar-štampe jest prva pobjeda! Ali prodirati treba naprijed, jer ima i previše još neosvojenoga terena! Na posao dakle za dobru stvar, za „Jeronimsko Svijetlo"! Svaka nova knjižica treba da se širi u sve većem broju! Ne bi smjelo biti hrvatskog doma bez „Jeronimskog Svijetla".

DAROVI ZA OLTAR KRALJICE HRVATA U JERUSALIMU

Osim plemenitih darovatelja, kojih smo imena objavili u prošlim brojevima, njima su se pridružili još ovi: Po 50 Din: V. Vaczovski iz S. P. — Treći Red sv. Franje na Kaptolu sakupio 40 Din. — Po 20 Din: S. Kolar iz Š., M. Šporer iz Zagreba, M. Bačić iz Subotice, M. Velaj iz L. B. — Po 10 Din: A. Tomić iz S. R., M. Frančić iz N. D., L. i R. Tunuković iz B., J. Trogrančić, J. Halamut, I. Momčinović, J. Kaklamut, R. Marušić, L. Momčinović, M. Kulijer, J. Radiljević, K. Fuks, N. Vrebac, L. Vlajić, M. Kulijer, L. Krilić i M. Franković iz F., M. Šumiga iz Z., M. Brezovec, iz K. G., Š. Jurelj iz G., R. Boić iz G., B. Medved iz P., I. Brković iz V., M. Velaj iz L. B., S. Palešćak i J. Rajen iz Zagreba, Don I. Zanchi iz M., B. Šimunić iz G., A. Biočić iz K. S., N. Meclur iz P., V. Kaličanec, J. Ficko i P. Šatrak iz B., J. Cenkovčan iz M. i P. Hang iz S. K. - 5 pesosa P. Radočaj iz Buenos Airesa.

DAROVI I ZAHVALE

Od srca zahvaljujem Nebeskoj Majčici, koja mi je uslišala najveću moju molitvu i udijelila dragu bebu. Ona je veća od svih liječnika, koji su bili izjavili, da bez operacije nije ništa moguće. Izvršujem obećanje i pretplaćujem se na Njezin list. Krstila sam dijete na ime Marija i molim Nebesku Kraljicu Gospu Lurdsku za druge milosti. **S. Duić.**

Zahvaljuju dragoj Gospi i šalju u zahvalu darove: Po 70 Din: J. J. iz Zagreba. — Po 50 Din: J. Sink iz S. — Po 48 Din: R. Kuzminski iz R. — Po 35 Din: R. Dobrović iz B. — Po 30 Din: K. Alfirević iz Hamilton Hill. — Po 25 Din: A. Hero iz S. — Po 20 Din: L. Ladić iz S., M. Babić (za sv. mise sv. Ignacija), J. Karatil iz S., A. Franović iz G., A. Juračić iz S., M. Žic iz A. i A. Bogner iz Đ. — Po 15 Din: M. Kvenić iz B. i S. Rac iz Đ. — Po 10 Din: A. Badurina iz L., M. Kristović iz V., H. Martner iz O. (za sv. mise), B. Stipetić iz O., A. Škrlec iz Č., H. Požlep iz B., M. Bolf iz Zagreba, B. Gjurman iz T. C., M. Pfeifer iz D. M. — Po 5 Din: A. Šimić iz V., K. Šantić iz P., T. Celegin iz S. i M. Valić iz P.

IZDANJA „MODERNE SOCIJALNE KNJIŽNICE"

Pokretači „Moderne Socijalne Knjižnice" kraticom „Moska" označili su u prvom njenom svesku kao cilj joj ovo: da kaže našoj javnosti pravu riječ o opasnosti, koja prijeti narodu od pogubnih ideja kapitalizma i marksizma, i da upozori i na druge štetne nazore i sile, koje truju naš narodni i vjerski život.

Brošura „Što je masonerija"? već se prodaje. Ona nas uči o ovom tajnom društvu. Pristupačna je najširim slojevima. Oprema je ukusna sa naslovnom slikom, a cijena joj je samo tri dinara. Tko naruči barem pet komada, stoji ga s poštarinom samo dva dinara.

Tijekom ove godine izdat će „Mosk" još ove brošure: „Razvitak naše masonerije", „Tko su i što rade naši masoni?", „Boljševizam", „Marksizam", „Psihoanaliza", „Slom historijskog materijalizma" itd.

Brošure se naručuju kod: Uredništva MOSK — Zagreb, Trenkova ul. 1. II.

BORAC KRISTOV (Nastavak)

Požar u carskom dvoru.

— Božanski care, hoćemo li nastaviti progone? — pita Galerije cara isti dan, kada je zapaljena i porušena crkva u Nikomediji.

— Da. Evo ukaza.

Galerije ga uzima. Čita ga. Čelo mu se mršti.

— To nije dosta.

— Za sada jest. U čitavom carstvu imadu se porušiti kršćanske crkve i spaliti njihovi spisi.

— Nek' se vrši tvoja volja, care, ali ja mislim, da to nije dosta.

— Što rekoh, rekoh. Uvijek možemo još pooštriti mjere.

— Bolje je brzo raditi, nego li polako. Ti ćeš ipak morati uzeti jače mjere protiv njih. Na lomaču, križ, pred divlje zvijeri s kršćanima!

— Sve u svoje vrijeme.

Galerije nezadovoljan izlazi van. U sobi ga njegovoj dočeka Romula.

— Što si zamišljen, Galerije? Uživaj, sine! Ponosne crkve više nema.

— Nje nema. Nestala je. Otići će tako i druge crkve po carstvu, ali to ne znači, da smo i kršćanstvo uništili. Ono živi u srcima ljudskim.

— Zar se ne će nastaviti oštrijim mjerama?

— Car ne da.

— Tako ti svih bogova, zar baš Dioklecijan ne da.

— Mi ga moramo prisiliti na to.

— Kako?

— Ne znam ni sama... Pozovi Saturna. On će sigurno naći način, kako da prisilimo cara na češći progon. On je vrlo mudar čovjek.

— Odmah ću ga dati pozvati.

— — —

Nisu dugo trebali čekati. Brzo je došao. Veselo se smije od zadovoljstva.

— Divno je bilo, tako mi Baka, divno je bilo. Ponosne je crkve nestalo.

— Ti se, Saturno, veseliš, a to je jedini naš uspjeh. Car ne će da nastavi jačom navalom na kršćane.

— Što? Car ne će?

— Ne će. On se zadovoljava rušenjem crkava.

— Zar ne će ništa više poduzeti?

— Ništa... Zbog toga smo te zvali ovamo. Daj, nađi način, kako da nastavimo s progonom kršćana?

— Što dakle misli car učiniti?

— Po čitavom carstvu srušiti njihove crkve i spaliti spise njihove nauke.

— Ništa više?

— Ništa.

— To nije dosta. Treba sasvim kršćane uništiti. Ognjem i mačem treba ih s lica zemlje istrijebiti.

— Znam da treba. Nađi eto način, kako ćemo cara na to predobiti.

Saturno se zamisli. Svi šute.

— Kada će početi rušenjem crkve?

— Sutra. Danas je naredba izdana.

— Divno. Treba svuda podizati bune kršćana.

— To je opasno za red u državi.

— Te bune ne smiju ni biti prave bune. Treba iz izmišljati. Caru predočiti, kako su kršćani opasni za državu. Ujedno bi trebalo nešto i ovdje učiniti. Na primjer, da vatru negdje podmetnemo i da svalimo krivnju na kršćane.

— To je opasno.

— Car Neron je čitav Rim zapalio i svalio krivnju na kršćane. Zar ne možemo i mi mali požar negdje podmetnuti. Ja si to ovako zamišljam. Požar ćemo podmetnuti mi. Odmah ćemo ga otkriti. U blizini mora biti naš čovjek, koji će svjedočiti, da su ga kršćani podmetnuli. Svu krivnju neka metne na biskupe. Car će planuti gnjevom. Dati će kršćane ubijati, kako hoćemo.

— Sjajno. To ćemo učiniti.

— Cibele mi, govoriš, kao da ti je sam Apolo nadahnuo.

— To ćemo čim prije učiniti.

— Čim prije, to bolje za našu stvar.

* * *

Jednog dana nenadano doleti Saturno Galeriju.

— Što je Saturno?

— U dvoru je biskup ovdašnji.

— Što radi?

— Ne znam. Vidio sam, gdje je unišao u dvor.

— Što će mi biskup?

— Podmetni vatru. Ja idem sada, da ga uhvatim. Svalit ćemo krivnju na njega.

— Odlično, Saturno. Brzo ga uhvati.

Saturno izlazi van. Galerije podmetne vatru u jednu sobu. Zapalio je par krpa. Zatim izađe van. Soba se brzo napuni dima. Mali plamičak se širi. Galerije pošalje slugu na hodnik. Ovaj spazi dim. Prestraši se. Poleti hodnikom vičući:

— Vatra! Vatra!

Sluge i vojnici slete se sa svih strana. Za par časaka utrnuli su vatru.

Saturno je stajao na dvoru. Promatrao je biskupa. Ovaj se razgovara s jednim vojnikom. Na glas: Vatra! Vatra! biskup problijedi. Okrene se. Požuri se van. Saturno ga pograbi. Stane vikati:

— Evo, palikuće!

Vojnici brzo dolete. Pograbe biskupa. Vode ga pred cara. Galerije je već prije bio kod cara.

— Božanski care, u dvoru se pojavila vatra.

— Što? Vatra u dvoru? — prestrašeno pita Dioklecijan.

— Tako mi Jupitra, jest.

— Je li utrnuta?

— Jest.

— Tko je zapalio?

— Kršćani.

— Što? Kršćani, da su palikuće?

— Tako mi svih bogova. Oni su. Oni rade protiv tvoje glave.

U taj čas dođe četovođa Protej.

— Božanski care, uhvatili smo palikuću!

— Tko je to?

— Biskup iz Nikomedije.

— Neka mu se smjesta odrubi glava.

— Bit će po zapovijedi.

Protej izlazi van. Galerije se smiješka.

— Kršćani se eto bune. Oni ne izvršuju tvojih zapovijedi.

— Svemu tomu stat ću ja na kraj.
— Pooštri mjere protiv kršćana.
— Odmah evo izdajem svoj ukaz.
— Smrt kršćanima!
— Ne ćemo tako.
— Što misliš, care?
— Svi biskupi kao vođe kršćana, neka se pohvataju i strpaju u zatvor.
— To još nije dosta.
— Sve polako, dragi Galeriju.

Sutradan imala se odsjeći glava biskupu iz Nikomedije. Protej odabere slučajno baš onoga vojnika, koji se s biskupom razgovarao, kad je nastao požar. Vojnik mrmlja. Protej se srdi.

— Zapovijed se mora izvršiti.
— Ja ne dižem svoje ruke protiv biskupa.
— Zar si ti kršćanin?
— Jest. Ja sam kršćanin. Ne bojim se toga ispovijedati javno. Reci još caru, da se ne bojim ni njega, ni njegovih bogova.
— Za ovu riječ ići ćeš u smrt.
— Ne bojim se toga.
— To je povreda božanskoga cara.
— Moj Bog i kralj je Krist.
— Sam si kriv svojoj smrti.

Protej javi taj slučaj caru. Dioklecijan bijesni:

— Smrt lopovu! Svi državljani se imadu meni klanjati kao bogu.
— Toga kršćani ne će — primetne Galerije.
— Moraju.
— Prisili ih na to.
— Svi kršćani vojnici, koji ne će žrtvovati bozima, neka idu iz službe.
— Oglasit ćemo to u četi.

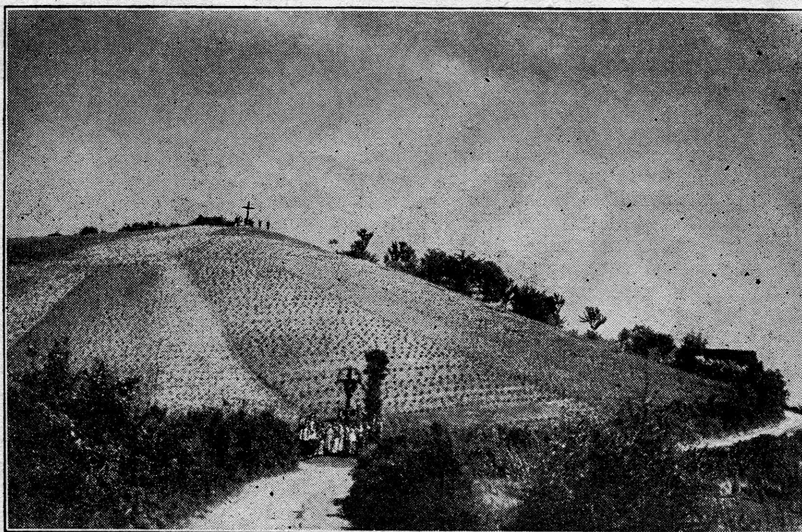
Protej izlazi van. Dioklecijan sjedi zamišljen. Galerije griska usnicu.

— Galerije!
— Što zapovijedaš, slavni care?
— Kada će doći Đuro ovamo?
— Zapovjednik čete?
— Da.
— Sam se čudim, da ga nema. Bit će da se negdje zadržao.
— Čim dođe, neka se odmah k meni najavi.
— Odmah ću mu javiti tvoju zapovijed, čim dođe ovamo.
— Sada možeš ići.
— Još jednu stvar ti želim reći, care.
— Što želiš?
— Kad si spomenuo zapovjednika Đuru, želim te upozoriti, što sam čuo.
— Što je to?
— On je kršćanin.
— Što? Tako ti Jupitra, ne govori to!
— To sam čuo.
— Nije moguće, da tako hrabar i vjeran časnik bude kršćanin!
— Kako sam čuo, on jest.
— Što ćemo učiniti?
— Kada dođe ovamo neka žrtvuje bozima.
— Tako je.
— I to javno. (Nastavlja se.) **Karlo Ivančić.**

KAPELA KRISTA KRALJA U GLAVNICI

Naše selo potpada pod župu Moravče u gornjoj Hrvatskoj. U cijeloj Glavnici (gornjoj i donjoj) ima oko 350 kuća, a do župne crkve u Moravču imamo cijeli sat pješke. Zato već danas želimo, da i naše selo dobije kapelu, u kojoj bi narod mogao obavljati svoje pobožnosti. Izabrali smo za nju lijepo mjesto na vrhu Kovačeva brijega, koji se lijepo uzdiže iznad sela te je najviši u cijelom kraju. Taj se vrh brijega vidi čak iz Moslavine i Posavine te će se kapela na njem lijepo isticati. Kapela će biti posvećena Kristu Kralju na spomen tisuću devetstote godišnjice Spasiteljeve smrti, i naša je vruća želja, da je podignemo još ove godine, pa da tako što dostojnije i mi uzveličamo Svetu Godinu. Dosad je doprinosima dobrih duša sabrano u novcu oko 20 tisuća dinara i u materijalu 26 tisuća cigala. Trebali bismo barem još jedamput toliko. Ali selo nam je siromašno, pa se zato obraćamo na dobre katoličke duše širom hrvatskih krajeva i molimo, da naše nastojanje za gradnju ove kapele u slavu Krista Kralja ma i najmanjim darovima potpomognu. Sav će pobožni narod našega sela sa zahvalnošću spominjati plemenite dobrotvore, koji bilo što pridonesu za gradnju naše kapele. A Krist Kralj, za čiju slavu dižemo kapelu, sigurno će svima plemenitost njihovu obilno nagraditi. Darovi se šalju na Odbor za gradnju kapele Krista Kralja (predsjednik Mijo Kašnjar) u Glavnici, pošta Sv. Ivan Zelina (ili na Župni ured, Moravče p. Sv. Ivan Zelina). Svima, koji se odazovu ovoj našoj molbi, unaprijed zahvaljujemo.

Mijo Kašnjar, *predsjednik.* **Josip Kašnjar,** *blagajnik.*

SLIKOVITOST HRVATSKOGA PRIGORJA

Kovačev brijeg u selu Glogovnici kod Moravča, na kojem će nastojanjem i prinosima seljaka biti sagrađena crkva na vrhu, gdje se vidi raspelo.

KRALJICE SVIBNJA, USLIŠI NAS!

Najljepši mjesec sa raskošnim čarima svojima posvetila je Crkva najljepšoj i prvorođenoj kćeri nebeskoga Oca.

Otkad se je ova sjajna zvijezda danica pojavila na obzorju kršćanstva, njezina slava među nama neprestano sja i iz vijeka u vijek raste. Svibanj mjesec njoj posvećen, u gradovima i u najzabitnijim selima svake je godine sve veći i veličanstveniji triumf njezine slave u našoj sredini. Sa hiljade propovijednica razliježe se riječ o Marijinim slavama. Milioni i milioni duša skupno mole njezinu krunicu i zanosno je s Gabrijelom pozdravljaju: „Zdravo Marijo!" U velebnim hramovima kao i u malenim crkvicama, u školama, zavodima i kršćanskim kućama milioni pjevaju svibanjskoj Kraljici.

Marija i nije nego vječno proljeće, vječni svibanj. Vječno neuvelo cvijeće Marijine ljubavi za bijedno čovječanstvo ne poznaje zime, ni leda.

Njezina je duša kao vedro, čisto, raskošno, toplo svibanjsko nebo. Njezino je srce perivoj najljepšega cvijeća. U njemu sve cvati, sve buji. Tu zamamno diše snježni ljerak — vječna neokaljana čistoća Kraljice Djevica. Tu skromna ljubica zatravljuje oko i srce — poniznost službenice Gospodnje. Tu kraljica cvijeća raskošna ruža širi miomirisni balzam — ljubav, onu neugasivu, onu osvajajuću Marijinu ljubav prema nama djeci njezinoj.

Neka nas ta ljubav sve osvoji. Neka naše duše i naša srca skupa sa svom prirodom skladaju Kraljici Svibnja žarke molitve, zanosne pjesme i pohvale. Neka joj za najveću majčinu ljubav daruju najveću djetinju, sinovsku ljubav.

Mi ćemo se u ovaj mjesec puni vjere, pouzdanja i ljubavi moliti pred njezinim oltarom u našem Svetištu, molit ćemo se svi svugdje širom drage nam domaje, da nas još jače privine na svoje majčino srce, da nas sve pomogne na duši i tijelu, da nam očuva vjeru našu svetu katoličku u hrvatskom narodu. A u zahvalu za sve njezine darove svi ćemo joj obećati, da ćemo podvostručenim oduševljenjem i požrtvovnošću moliti, raditi i doprinositi za izgradnju njezina monumentalnog hrama, našeg hrvatskog zavjetnog Svetišta u Zagrebu.

Neka nas Marija usliši!

VIJESTI IZ SVETIŠTA

STIGLA JE LURDSKA VODA. Početkom travnja stigla nam je iz Lurda nova pošiljka lurdske vode. Razaslali smo je svima, koji su je tražili. Dok nam zaliha bude trajala, slat ćemo je svima, koji je naruče. Ali upozorujemo, da većih količina ne ćemo nikome slati, jer nam je zbog valutarnih propisa teško nabavljati, a učinak ne ovisi o količini, nego o vjeri i pouzdanju kojim se uzimlje. Vodu šaljemo poštom u malim flašicama u drvenim kutijicama. **Uprava Svetišta.**

UPOZORENJE. Doprinose za Svetište treba slati samo na niže navedenu adresu ili našim čekom br. 32.153.

Zahvalnice molimo slati samo na donju adresu.

Prijave za povjereništvo isto tako treba upravljati samo na donju adresu.

Lurdsku vodu, sličice i medaljice naručuju se samo na adresu:

Hrvatsko Zavjetno Svetište Majke Božje Lurdske, Zagreb, Vrbanićeva 13.

PORUKA POVJERENICIMA. Blokovi za sakupljanje doprinosa dogotovljeni su, pa smo ih dostavili svim našim dragim povjerenicima. Blokovi glase na 5, 10, 15, 20, 30, 50 i 100 dinara. Jedan blok je bez oznake iznosa. Preporučamo povjerenicima, da sabiru ne samo prigodne (jednokratne), nego i mjesečne doprinose. Ime doprinosnika treba uvijek napisati na lijevoj strani bloka, koja ostaje u bloku. Netom je iscrpljen blok ili završeno sabiranje, uz novac, treba da nam se dostave i blokovi, da uzmognemo završiti obračun i objelodaniti imena pojedinih doprinosnika.

OBAVIJEST DOPRINOSNICIMA. Doprinosnika za Svetište osobito iz Zagreba, ima mnogo, a prostora u listu malo. Stoga još nismo dospjeli da svačiji doprinos objelodanimo. Molimo da to uvaže oni, čiji doprinos još nije objelodanjen. Sve će doći na red.

SLIČICE I MEDALJICE. Sličice Majke Božje Lurdske s molitvicom:

veće 100 komada 50 Din,

manje 100 komada 40 Din.

Medaljica Majke Božje Lurdske imamo za sada još samo malo na zalihi: veće 10 komada 10 Din, manje 10 komada 5 Din. Adresa: Hrvatsko zavjetno Svetište Majke Božje Lurdske, Zagreb, Vrbanićeva 13.

AKADEMIJA U ČAST MAJKE BOŽJE LURDSKE. Gospojinsko društvo kod Sv. Duha priredilo je 8. travnja u Jeronimskoj Dvorani u Zagrebu svečanu Akademiju u proslavu 75-godišnjice lurdskih ukazanja. Akademija je davana u 4 sata poslije podne i u 8 sati naveče. Brojna je publika oba puta ispunila dvoranu. Gosp. dr Ilija Seder, odvjetnik, održao je zanosan proslov o važnosti lurdskih ukazanja i oduševljeno je govorio o potrebi izgradnje Hrvatskog zavjetnog Svetišta Majke Božje Lurdske u Zagrebu. Gđica Vera Orešić lijepo je deklamirala pjesmu u čast Gospi od O. dra fra Stanka Petrova. Oratorijski zbor sv. Marka otpjevao je pod ravnanjem gosp. maestra Pozaića Satnerovu: „O Marijo, kako si lijepa", a diletantski zbor Gospojinskog Društva, pod vodstvom zaslužne gđe Marije Mlinarić izveo je za prvi put dramu „Orošene ivančice", koju je prema romanu dra Dragutina Hrena sastavila gđa Marija Metzger. Gđa Mlinarić u glavnoj ulozi i svi članovi i članice njezina zbora izveli su vrlo dobro ovaj originalni komad, koji je sav posvećen propagandi za svećeničko zvanje, a pod zaštitom Majke Božje Lurdske. Neka je i ovim putem najtoplija hvala svima, koji su doprinijeli za uspjeh ove Akademije, a u prvom redu požrtvovnoj gospođi Mlinarić i preč. gospodinu dru Pavlu Lončaru, koji je Akademiju zamislio i pomogao je u čast Gospi Lurdskoj izvesti.

KIP SV. ANTUNA ZA SVETIŠTE. Ovih dana naručen je kip sv. Antuna za naše Svetište. Kip će biti od drva, a po izradbi vrlo će biti lijep, te će biti pravi ures Svetišta. Nadamo se, da ćemo ga za blagdan sv. Antuna moći svečano blagosloviti.

DRUŠTVENI ŽIVOT. Treći red održava redovite svoje sastanke svake prve i treće nedjelje u mjesecu. Na glavnoj skupštini izabran je za glavara brat Ante (Kažimir) Grgić, za glavaricu sestra Ana (Vilma) Majdić, za tajnicu sestra Marija (Štefanija) Simeoni, za blagajnicu sestra Klara (Helena) Sokolić.

Karitativni odbor gospođa marljivo radi oko što bolje organizacije karitativne akcije. Kroz 2½ zimska mjeseca podijeljeno je siromasima badava putem Pučke kuhinje, a uz pomoć Karitasa, svega 548 obroka ručka.

Muška mladež osnovala je poslije obavljenih duhovnih vježba svoje vjersko crkveno društvo pod zaštitom sv. Antuna. Među njima ima akademičara, srednjoškolaca, radnika i šegrta. Vrlo su revni. Sastaju se svaki tjedan. Gosp. Luka Perinić održao im je niz socijalnih predavanja.

Katolički muževi osnovali su svoje vjersko društvo pod zaštitom sv. Franje. Za predsjednika je izabran g. dr Ilija Seder, advokat, za tajnika g. Željeznjak Janko, priv. namještenik. Gosp. dr Velimir Deželić ml. održao je dva predavanja o braku i muževljevim dužnostima.

Katoličke djevojke pod zaštitom sv. Antuna imaju također svoje društvo. Sastaju se svaki tjedan. Predavaju same članice. Zadnja predavanja održala je gđa prof. dr Marijana Kralj.

Katoličke žene imale su prvi svoj sastanak na kome je predavao gosp. dr. Velimir Deželić.

NAŠI DILETANTI, muški i ženski, nastavili su marljivo raditi. U drugoj polovini ožujka i prvoj travnja priređeno je u Dvorani vrlo lijepih i uspjelih predstava, koje su redom sve dobro uspjele.

UTJEŠLJIVE BROJKE. Kako se vjerski život u Svetištu sve više razvija pokazuju i brojke podijeljenih svetih pričesti. Lanjske je godine podijeljeno svetih pričesti: u siječnju 1316, u veljači 1380, u ožujku 1810, skupa u prva 3 mjeseca godine 4.506. Ove godine u siječnju 1930, u veljači 2560, u ožujku 3803, skupa u prva 3 mjeseca 9.293, dvostruko više nego lani.

PRISTUPITE U ČLANSTVO SVETIŠTA!

Hrvatsko zavjetno svetište u čast Majke Božje Lurdske izgradit će se u Zagrebu milodarima vjernika i vjernlca, koji mogu biti:

Počasni članovi ili članice radi zasluga za izgradnju Svetišta.

Utemeljitelji ili utemeljiteljice, ako uplate barem 10.000 Din.

Dobrotvori ili dobrotvorke, ako uplate barem 1.000 Din.

Uplate utemeljitelja i dobrotvora mogu slijediti i u mjesečnim obrocima kroz jednu godinu.

Podupirajući, ako uplaćuju mjesečno od 20 do 100 Din.

Doprinosnici ili doprinosnice, ako uplaćuju mjesečno 5 do 10 Din.

Prigodni, ako uplate bilo koji iznos. Neki će to činiti iz ljubavi i štovanja prema Majci Božjoj Lurdskoj. Neki još i u svrhu da od nje isprose kakvu posebnu milost ili u zahvalu za već izmoljene i primljene milosti.

Za razne vrsti članova bit će izrađene ukusne diplome sa slikom Majke Božje Lurdske, koje će se moći uokviriti, da budu trajna uspomena za dobrotvore Svetišta.

Sve uplate i doprinosi šalju se čekom Svetišta broj 32-153 ili na adresu: **Hrvatsko Zavjetno Svetište Majke Božje Lurdske, Zagreb, Vrbanićeva 13.**

MARIJA JE NAŠA MAJKA

Sakupljajući milodare za gradnju nove crkve u čast Majci Božjoj Lurdskoj nedavno sam hodao cestom od svetoga Ksavera prema Šestinama. Putem mi se pridruži dobar cestar Janko Čudek i nagovori me, da odem i do sela Gračani, da će me tamo oni dobri ljudi rado primiti i doprinijeti za crkvu Majke Božje Lurdske. Poslušao sam dobroga Janka i stoput ga blagoslovio.

Ljudi su baš pravi kršćani katolici. Njihove kuće pune su svetih slika i propela. Na seoskim putevima i raskršćima svete slike i raspela. A kako rado doprinose za naše Svetište! Dosad ih se je upisalo 54 kao članovi sa mjesečnim doprinosom.

Polazeći tako u Gračane, jednog dana dođem u kršćansku kuću Prekopec Pavla. Bilo je to na dan obraćenja sv. Pavla apostola. Kućnom starješini imendan, u kući slavlje. Primiše me kao svoga brata. Ta je obitelj osobito zadojena pobožnošću prema Majci Božjoj Lurdskoj, a evo radi čega.

Sadašnja kućanica Jelka, rođena Bošmir, došla je još kao nejaka djevojčica u težak položaj. U kući bio je djed od 80 i baba od 70 godina, koji više nisu mogli raditi. Majka joj je 4 godine teško bolovala, a u kući je još bila jedna nejaka joj sestrica od same 3 godine. Na jadnu Jelku, dijete od 12 godina, pao teret da se za sve brine. Ona je to zaista 4 godine neumorno činila. Imali su kravu, i ona je svaki dan jadnica nosila mlijeko u Zagreb, i po lijepom i po lošem vremenu. A bilo joj je teško, jako teško; prevelik teret za njezine slabašne snage. Ali ona je ipak sretno ustrajala do kraja. A znate zašto? U crkvi naših franjevaca na Kaptolu bila je još onda Majka Božja Lurdska. Mala se Jelka s njome sprijateljila i svaki je dan došla k njoj. Tu je ovo izmučeno dijete više plakalo i suze pred svojom Majkom prolijevalo, nego li molilo. Tu je primalo utjehe i snage, da je mogla izdržati. Majka Božja Lurdska ju je pomogla. Majka joj je ozdravila. Jelka, kad je ponarasla, sretno se je udala za Pavla Prekopec, sin joj je Ivan već gotov mladić, i ona ga je sada upisala za mjesečnog člana Svetišta. Njezina seka i ona se je sretno udala, a i stara im je majka još živa i zdrava i svi skupa sretni i zadovoljni zahvaljuju milostivoj Majci Božjoj Lurdskoj. **Fra Lovre.**

ZA SVETE MISE U SVETIŠTU.

Za svete Mise u Svetištu Majke Božje Lurdske u Zagrebu uplatiše:

Antonija Fisher, Crestedo Butte, 2 dolara, Mary Piedel, Midletown 1 dolar. — **Po 20 Din:** Jelka D., H. Rosandić, A. Radošević, M. Trbuhović, I. Vukmanić, R. Baran, S. Novak, V. Zlomišlić, V. Ostojić, M. Hiršl, D. Vuković, N. N., A. Koričić, N. N., M. Kačić, N. N., N. N., V. Brešnik, M. Jurković, N. N., N. N., N. N., D. Mazzi, S. Lang, M. Ivanaš, N. N., A. Torre, A. Uczenassek, M. Hiršl, Đ. Humsky, N. N., N. N., N. N., Ljerka N., A. Marinković, K. Krstić, R. Trapula, K. Kolesarić, A. Usmiani, A. Matković, N. N., N. N., N. N., N. N., Obraćenje grešnika, J. Čudina, N. N., I. Schoeppel. — N. N. za grgurske 600, Z. Svoboda za griurske 600, obitelj Mašeg za 15 Din 300. — Milostinja za svete Mise u Svetištu šalje se našim čekom br. 32.153. ili pošt. uputnicom na adresu: Hrvatsko zavjetno Svetište Majke Božje Lurdske, Zagreb, Vrbanićeva 13.

ZA ZASTAVU MAJKE BOŽJE LURDSKE:

Lanjske godine sakupljeno	Din	1850.—
Prigodom duhov. vježba gospođa	„	319.—
Trećoredac Grgić Kazimir sakupio	„	121.—
Klaužer Anton, trećoredac, darovao	„	126.—
Vusak Ivanka, darovala	„	50.—
Pajnić Ivan, Ferdinandovac	„	50.—
Grgić Kazimir, sakupio	„	60.—
Bakić Katica, sakupila	„	40.—
Sinčić Ljubica, sakupila	„	102.50
Skupa	Din	2.718·50

Zastava će stajati oko 7.000 dinara.

MILODARI ZA GRADNJU HRVATSKOG ZAVJETNOG SVETIŠTA MAJKE BOŽJE LURDSKE

PAZI KAD ŠALJEŠ NOVAC! Sve uplate za Svetište šalju se samo čekom Svetišta broj 32.153 ili poštanskom uputnicom izravno na adresu: Hrvatsko Zavjetno Svetište Majke Božje Lurdske, Zagreb, Vrbanićeva 13. Naznačite uvijek u koju svrhu šaljete novac (za gradnju Svetišta, za svete Mise, za zastavu, za lurdsku vodu, sličice itd.). Svi, koji bilo kako doprinose za izgradnju Svetišta postaju dionici svetih Misa i svih molitava, koje se za dobročinitelje izgovaraju u Svetištu.

MJESEČNI DOPRINOSI.

ZAGREB:

Po Din 50: Kulišek ing. Ivo, Slava Kranjac, Stiasni Helena, msgr. dr Janko Šimrak, Dapčić Marija. — **Po Din** 30: Rogić Terezija. — **Po Din** 20: Frobe Antonija, Kožić Marija, Kobešćak Josip, Čorić Ljerka, Vučenić Marija, Spoljar Mandalena, Dević Marija. — **Po Din** 15: Vandecar Amalija. Gašpar Ela, Geršić Ruža, Geršić Dragica, Senčar Regina. Taboršak R. 5. Vilfling K. 5. Grohovac Olga 5. Kodrnja Barbara 10. Enyedy Marija 5. Butorac Josip 10. Petrović Marija 5. Döhne E. 25. Draganović Josipa 10. Kučinić Anka 5. Logar Tereza 5. Balija Marija 10. Kranjc Lucija 10. Bašić Marica 5. Vidmar Marija 10. Jily Julija 5. Čakolić Katica 5. Hanza Dobrena 10. Eržić Amalija 5. Tomerlin A. 5. N. N. 10. Bauda Ivka 5. Obitelj Đurđević 10. N. Gayer 50. J. Pokupec 10. Romić Marjana 5. Balzer Rudolf 10. Šakić Cecilija 5. Batošić Ida 5. Hohnjec F. 5. Pospišil S. 20. Šeremet Zvonimir 10. Stjepan 5. Has J. 5. Halik Jelica 5. Obitelj Dijanović 10. Golubić Marija 10. N. N. 20. Jurić Rezika 5. Rastovčan G. 10. Magdić M. 10. O. Šmacelj 10. Obitelj P. Bračić 10. Pugel Štefica 5. Celigoj Micika 5. Gaal ud. Marija 10. Radošević Ana 10. Šestak Marija 10. Projdić Anka 10. Kross Karmela 10. Šibl Micika 5. Nosil Elizabeta 5. Obitelj Prikryl 5. Prof. B. Magarašević 5. Nikolić Marija 10. Obitelj Ing. Tobisa 10. Obitelj Pajas 10. Ferenčak Milan 5. Roje Marija 5. Bujas Laura 5. Pšenica Anka 5. Černy Milka 10. Rybok Draga 10. Zorko Josip 5. Senčar Regina 5. Đukić M. 5. Dermule Alojza 30. — Po Din 100: Monsignor dr Janko Šimrak, Marija Dapčić. — Po Din 40: Forstek Josip. — Po Din. 30: Pavlović Katarina. — Po Din 33: Terković N. — Po Din 20: Jordanić Marija. — Po Din 10: Mesarić Marija, Ožanić Vera, Štih Branka, Ljubić Fani, Krkljec Marija, Stojanov Viktorija, Veutz Amelija, Trupej Josip, Mužar Mandica, Golub Anđela, Hörer Emilija, Dojčić Ivka, Šprem Regina, Babić Antonija. — Po 5 Din: Lovreković Terezija, Wirzlinger Josef, Beran Maca, Obitelj Primorac, Geršić Dragica, Miklaušić Marija, Lutz Marija, Sporiš Slavica, Filipich Eduard, Armano Sofija, Jančić Neža, Mocni Ana, Laušin ud. B., Petrač Marija, Rubčić K., Kovačić Elvira, Ožegović Miroslava, Vučemilović Branka, Bilas Franka. Jurčec Viktor 10. (Slijedi).

IZ POKRAJINE:

Bregi: Piškorić M. 5. — **Golnik**: Marija Bačić 10. — **Koprivnica:** Moslavac V. 5. — **Plavno:** S. Sivoš 10. — **Požega Slav.:** M. Rajković 25. Šetina F. 20. Ljubić Julijana 5. Markocci Katica 5. Dejanović Danica 5. Sirovec Marija 10. Filipaj Zdenka 10. Krček Marija 10. Grobelnik Vera 10. Hobek Viktorija 10. Bedeković Katarina 10. Rožman Ivan 10. Lukačić Reza 10. Poch Marija 10. Butković Draga 5. Šimunić Agneza 5. R. K. 5. Martecchini G. 10. Medved Micika 10. Ljubić Marija 10. Horvat Zlata 5. Žižek Ana 5. Hupek Franjo 5. Marjančić Ruža 5. Klakučar A. 5. Balley Nada 5. Mihora Julka 10. Vukelić Anka 5. Brlić Ivka 5. Butković Zora 5. Božić Tereza 5. Petrik Anka 5. Rihter Katarina 5. Suša Ljubica 5. Senečić Lujza 5. Filipović Andra 10. Juginović Zvonimir 5. Ostroški Grga 10. Škomrlj Marija 5. Ohnleitner F. 5. Struncnik Bepica 5. Truban Marija 5. Obitelj Bach 10. Obitelj Kovačić 5. Juričan N. 5. Kodrić Tereza 5. Butora Ana 5. Trubina Erna 10. Kovačević Štefica 5. Čuček Milan 5. Vodalma Marija 5. N. N. 5. Pete Terezija 5. Kleščić Dragica 5. Cesar Adela 10. Relić Berta 5. Lukšić Anica 10. Pavlić Marija 10. Obitelj Tomašković 5. Marchetti Slava 20. Obitelj Suknaić 15. Smajlić Terezija 5. Žmane Andrija 10. Malašić Marija 5. Novak Helena 5. Bešković Hinko 5. Čižmešija Bernarda 10. Kalašić Dina 5.

PRIGODNI DOPRINOSI.

ZAGREB:

Din 815: Čisti prihod Akademije od 8. travnja 1934. — **Po Din** 100: Kolić Marija, Đuro Glavač. — **Po Din** 50: Cvetko Josip, Č. S. Milosrdnice, Vlaška ulica, B. M. (u zahvalu), Beata Seder sakupila kod vijećnika gosp. F. Mrnjavčića. — **Po Din** 40: Mužina Jelka. — **Po Din** 35: Vlč. Milković Ivan. — **Po Din** 30: Josip Šimec, župnik Sesvete. — **Po Din** 15: Jedan svećenik, Marija Doležal, Mikačić Turin. — **Po Din** 20: Vlč. Blažević Grga, N. N., Majdini Josipa, Košmelj Lina, Vlč. Vojaković Franjo, Marković Vlasta, N. N., Talan Mijo, Kova Karolina, Šir Aleksandar, Biterski Nikola, Iberal Oskar, Erbić Nada, N. N., E. S., Danica Sever, Dragutin Preglej, Ljubica Kolina. — **Po Din** 13: Ikić Roza. — **Po Din** 12: Loća Ivka. — **Po Din** 10: Krbek Marija, Mautner N., Novosel Josip, Grđan Jakov, Hiršl Marija, Ivanković Antonija, Vitaić Mandalina, Sedlar Mijo, Jeličić Stanko, Djurić Zora, Lovrić Stjepan, Pregar Josip, Marija Mesarić, Adam Lederer, Marija Stipan, M. Gradiški, Slavica Vlah, Dr J. K., Dobaj Šimun, Malinarić Klement, Pukljak Ivica, Kalalivić Marija, Digolo Slavko, Hajdić Imbra, Košutić Stjepan, Č. S. Bosanska, Velković Ilija, Vorih Marija, N. N., Ljubica Cerovski, Katalinimć Marija. — **Po Din** 6: Zuhan Jakov. — **Po Din** 5: N. N., Vrbenjak Marija, Kranjc Vjekoslav, Saar Vilko, Franić Ivo, Krčilić Eva, Kovačević Evica, Strinar Dane, Ludas Vjekoslav, Soša Tomislav, Turkalj Josip, Medvedić Andrija, N. N.

POKRAJINA:

Baška: Pop V. Premuda 10. Lj. M. 25. — **Drniš:** A. Živković 15. — **Erdut:** M. Lučić 10. — **Gunja:** M. Rukavina 10. — **Hrebnica:** M. N. Zmiša 50. — **Irig:** J. Krvarić 5. J. Benedek 3. Braća Mrkonjić 3. — **Ivanci:** M. Srakić 21. — **Jelsa:** Župski Ured 10. — **Josipdol:** F. Turkalj 40. — **Karlovac:** M. Koenig 10. — **Komletinci:** D. i E. Imgrund 100. — **Kraljevica:** Preč. Ivan Valjato 40. — **Ljubljana:** A. A. Vodopivec 10. — **Markuševac:** Vlč. B. Kovačić, župnik 100. — — **Podravske Sesvete:** M. Kovačić 10. — **Požeški Brestovac:** G. Fr. Štimac 20. — **Selce** (Hrvatska): Po 10 Din: M. Car, J. Brušija, U. Brozović, A. Brozović, J. Kršul, M. Lončarić, A. Hećimović, M. Gordana. Po Din 5: Čujak, M. Antić, M. Rikel, F. Papallak, K. Antić, M. Ružić, M. Špirica, C. Antić, M. Lončarić, P. Pobor, Z. Brozović, K. Brozović, A. Goncarevski, L. Lončarić, po Din 4: M. Antić, M. Antić. Po Din 2: D. Lončarić, M. Jeličić, I. Lončarić, M. Jeličić, J. Jeličić, T. Kršul, M. Jeličić, A. Jeličić, A. Car. — **Sopje:** Stj. Tovjanac 10. — **Split:** N. N. 10, N. N. 20. — **Stari Lec:** Ud. M. Đerđer 10. — **Stenjevec:** Časne Sestre sv. Vinka 20, po Din 15: Fajdetić A., Hercegović dr. R., Kušen A., po Din 5: Rislavić J., Dukanović J., Ričil I., Vlahović dr J., Belušić V. — **Srem. Karlovci:** M. Hutira 50. — **Ugljan:** N. Lovrić 20. — **Varaždin:** O. S. 50. — **Vodinci:** V. Jurković 5. — **Zemun:** H. Mihelčić 10. — **Županja:** Obitelj Bušić 50.

NAŠI DRAGI POMAGAČI

Bjelovar: M. P.: „Ja ću od svoje strane sve rado od srca poduprti koli moralno koli materijalno, jer sam štovatelj naše drage Majke Božje Lurdske".

Varaždin. O. S.: „Odgovaram, da sam odlučila preuzeti povjereništvo za Svetište Majke Božje Lurdske u Zagrebu. Ja sam povjerenica „Naše Gospe Lurdske" od kako taj list izlazi. Imadem 110 pretplatnika. Ja sam obećala širiti taj glasnik Mariji na slavu, a to neka ujedno bude bar mali znak ljubavi i hvale za već mnogo i mnogo isprošenih milosti. Bila sam bolesna i to već tako rekuć na rubu groba; liječnici su bili sasvim izgubili nadu. A uz Marijinu pomoć i milost sam ozdravila. Neka mi Marija udijeli milost, da mogu što više za njezino Svetište sakupiti".

Selce (Hrvatska): M. C.: „Što ste me zamolili Vašim pismom, ja sam tu dužnost izvršila iz ljubavi prema Majci Božjoj što sam više mogla... i ovo par dinara što sam ih isprosila neko je otkiniuo od svojih usta". — Pa ipak je sakupila lijepu svoticu. To veća zasluga pred Bogom, a od nas toplija hvala!

Zagreb. „Molim lijepo, poštovani Oče, ja bih htjela dati svoj mali dar za gradnju novog Svetišta", i gđica Katarina Pavlović pruža Ocu upravitelju 30 dinara. „To je moj mjesečni doprinos." „Nije li to za vas kao sobaricu previše?" A ona vesela lica položi svoj dar, i svaki ga mjesec s uvijek tako veselim licem položi. Neka joj Marija naplati!

Zagreb. „Današnja naša manifestacija na svršetku lurdskog jubileja neka nam dade pobude, da s još većim oduševljenjem i požrtvovnošću nastavimo započeto djelo, da još više molimo i još više doprinosimo za izgradnju monumentalnog hrama Majke Božje Lurdske, novog spomenika dostojna naše vjere u Boga i njegovu svetu katoličku Crkvu; naše ljubavi prema Mariji, koju su već naši slavni preci izabrali za Kraljicu Hrvata.

Monumentalni hram u našem Zagrebu, mali Lurd, koji u njemu i oko njega za Zagreb i sve Hrvate uz pomoć Majke Božje hoćemo da stvorimo, neka bude pred Bogom i cijelim svijetom, pred nebom i pred paklom, jasna i glasna ispovijed naše neustrašive vjere i naše neslomive volje, da ćemo kao Hrvati ostati nepokolebivo vjerni Kristu i njegovoj i našoj Majci Mariji u krilu svete, katoličke i apostolske Crkve. Tako nam pomogao Bog i neoskvrnjeno začeta Djevica, naša draga i mila Majka Božja Lurdska."

Tako je završio svoj proslov gosp. dr Ilija Seder, na svečanoj Akademiji priređenoj u počast Majci Božjoj Lurdskoj u Zagrebu 8. travnja ove godine.

ZAHVALNICE

Zahvaljujem Gospi Lurdskoj na isprošenoj milosti. Isto tako božanskom Srcu Isusovu i sv. Josipu.

Varaždin, 4. travnja 1934. **Otilija Suppan.**

U mojoj tuzi utekla sam se našoj miloj Majci i bila sam uslišana.

Za podizanje hrama Majci Božjoj Lurdskoj darujem 20 dinara.

Zagreb, 10. ožujka 1934. **Jozefina Žlendar.**

Primite moj dar za gradnju Svetišta Majke Božje Lurdske skupa sa zahvalom Majci Božjoj Lurdskoj, što mi je isprosila zdravlje mojim bolesnim očima. I nadalje joj preporučam sebe i svoga muža.

Zagreb, 10. travnja 1934. **B. M.**

Hvala nebeskoj Majčici, što mi je muža obratila, sina pozvala u majčino krilo. Molim je, da mi očuva živo muško dijete, da je u ovoj kući poslije mene bude kao milu Majčicu slavilo.

Žarkovo, 10. veljače 1934. **Cvijetica Rosić.**

Zajhvaljujem Majci Božjoj Lurdskoj za isprošenu milost.

Nin, 3. travnja 1934. **Matešić Marija ž. Šime.**

Zahvaljujem Majci Božjoj Lurdskoj na milostima duševnim i tjelesnim.

Šaljem darak od 20 dinara za Svetište.

Varaždin, 15. ožujka 1934. **Ljuboslava Mlinarić.**

U svojoj bolesti utekla sam se Majci Božjoj Lurdskoj za njezin zagovor i stanje mi se je odmah poboljšalo, radi česa Majci Božjoj javno zahvaljujem i preporučam se dalnjoj njezinoj zaštiti.

Zagreb, 6. travnja 1934. **Marija Vorih**

Zahvaljujemo dragome Bogu, Majci Božjoj Lurdskoj i sv. Josipu na dobivenoj milosti.

Kraljevica, 9. travnja 1934. **Obitelj M. J.**

Zahvaljujem Bogu, Majci Božjoj Lurdskoj, Presv. Srcu Isusovom, Sv. Celini, Sv. Anti i Sv. Josipu, što su me pomogli u teškoj bolesti i šaljem mali darak za glasnik „Naše Gospe Lurdske".

Evica Poković.

Kad sam već bila izgubila svaku nadu u ozdravljenje, utekla sam se Nebeskoj Majci i ona me pomogla. Hvala Joj. **R. R.**

Neka je slava i hvala dragoj Gospi Lurdskoj, koja mi udjeljuje milosti, kad Je molim. U zahvalu se pretplaćujem na Njezin glasnik.

Marija Ostojić.

Moja majka je oboli a na desnoj nozi, dobila je ranu, koja se otrovala. Morala je uslijediti operacija. Nas petero djece se uteklo za pomoć i Nebesku je Majka pomogla, te je naša majka ozdravila bez operacije. Šaljem po 10 dinara za raširenje glasnika i za gradnju oltara Kraljice Hrvata u Jerusalimu.

Obitelj Vidas.

Zahvaljujem Majci Božjoj Lurdskoj, koja me je obratila na pravi put i pomogla u najtežim nevoljama života i oslobodila me od same smrti. U zahvalu sam se zavjetovao, da ću čitati Njezin Glasnik i širiti Njezinu slavu. **Ilija Svalina.**

ZA KRUH SV. ANTE. U kutiji u Svetištu sakupljeno je 506 dinara. Gospođa Nelka Drnić darovala je 20 dinara, Baćanji Marija 10 Dinara.

U MOLITVE SE PREPORUČUJU.

U molitve preporučamo vjernike, koji još ne obaviše uskrsnu dužnost.

Zagreb: Gradnju Svetišta Majke Božje Lurdske. — **Požeški Brestovac:** Grgur Franjo Štimac — zdravlje obitelji i djece. — **Komletinci:** Dragutin i Eva Imgrund — sebe i obitelj. — **Zagreb:** Gđa. Ruža F. — sebe i ispit dvojice sinova. — **Zagreb:** B. M. — sebe i svoga muža. — **Varaždin:** Otilija Suppan — jednu svoju potrebu. — **Žarkovo:** Cvjetica Rosić — svoje dijete. — **Irig:** Krvarić Josipa — sebe i svoju majku.

NAŠI DRAGI POKOJNICI:

Š **Orešković Fanika,** Zagreb. — **Mašeg Sofija,** Zagreb. — Počivale u miru!

DAROVANO 50 MILIONA ZA GRADNJU CRKVE.

Veliki industrijalci, Lord Vertey i Sir Edmund Vertey darovali su ovih dana 220.000 engleskih funta ili oko 50 miliona dinara za gradnju veličanstvene katoličke katedrale u Liverpoolu u Engleskoj, a u počast uspomene svoga oca i majke.

Majka Božja Lurdska potakla kojeg hrvatskog bogataša, da od dobara, što ih je od Boga primio, pokloni Njoj u čast koliko je potreba da što prije sagradimo barem donji dio (kriptu) Marijina hrvatskog zavjetnog Svetišta u Zagrebu i tako barem za početak dođemo do prostranije crkve, da prestane sve nesnošljiva stiska u sadašnjem, malome Marijinu Svetištu.

Za svoju djecu

naručite odmah ove lijepe i prekrasne dječje knjige:

TRNOVU RUŽICU, DUGI MARTIN, KRISTIK, CAREVIĆ EVSTAF, SAMKO, I UKLETI PLOVCI. —

Svaka knjiga uvezana stoji 20 dinara. — Naručuje se kod **Knjižnice Dobre Djece, Zagreb,** Trg Kralja Tomislava br. 21

Zastupstvo: »JUGEFA« k. d., Zagreb, Gajeva 32. Oglas registr. pod S. Br. 437 od 10. I. 1934.

U SVETOJ GODINI, u kojoj se spominjemo 1900. godišnjice smrti Spasiteljeve, bit će svakom katoliku najljepši spomen cvijet iz Jerusalima, koji je blagoslovljen na grobu Isusovu i na mjestu smrti Marijine. Takav cvijet dobiva svatko na dar, tko daruje najmanje 10 dinara za hrvatski Gospin oltar u Jerusalimu.

Želite li da vam dijete bude ovako zdravo i veselo

dajte mu

Energin

za jačanje krvi - živaca i apetita

„Energin jača krv", jača živce, otvara apetit i pospješuje razvitak djeteta.

Djeci od 5 do 15 godina 3 puta na dan po jednu malu kašiku ukusnog **„ENERGINA"**. **„ENERGIN"** dobiva se u svim apotekama u bocama od pola litre za Din 35·—.

Poštom šalje LABORATORIJ „ALGA", SUŠAK.

3 boce Energin Din 110·—, 6 boca Energin Din 220·— i 1 badava, 12 boca Energin Din 440·— i 2 badava.

S. Br. 4787 od 23. marta 1932.